

P. Ivanick

PSB DSP
received/Recu
CT 4 1989

КАНАДА

„КАНАДА”
виходить кожного тижня у вівторок.
Річна передплата в Канаді \$1.00
За границею \$1.50
Видає
РУСЬКА ВИДАВНИЧА СПІЛКА в КАНАДІ
Адреса: „КАНАДА”
261 Fort Str. Winnipeg, Man.

„CANADA”
Ruthenian Weekly
Published every Tuesday by
RUTHENIAN PUBLISHING CO. Ltd.
of CANADA
The best medium for advertisements.
Subscription Per Year \$1.00
Address: „CANADA”
261 Fort Str. Winnipeg, Man.

CANADA

ЧАСОПИСЬ ПРОСВІТНА, ЕКОНОМІЧНА І ПОЛІТИЧНА.

РІК I. Вінніпег, Ман. Вівторок 16 Вересня 1913. Число порядкове 3. Winnipeg, Man. Tuesday September 16 1913. Число 3.

Новинки.

Увага!

Звертаємо увагу всім інтересованим, щоби всі листи та посилки до нашої часописи адресували так:
CANADA
261 Fort Str. Winnipeg Man.

Убийника викрито.

Перед кількома днями найшла доліція в Нью-Йорку порубане на кусники тіло молодого дівчини. Поліція підозрювала о се страшне убийство німецького сьвященника Ганса Шміда, якого арештовано. Перед судом признав ся Ганс Шмід до сего убійства, розповідаючи деталічно про всі подробиці доконаного злочину; як її убив та порізав на кусники, бажаючи скрити сліди доконаного морду. — Ганс Шмід признав ся рівнож, що замордована дівчина була його жінкою, та що сьлюбної церемонії довершив він сам, без ніяких сьвідків. Запитаний судією, що його спонукало до так страшного морду, Шмід відповів: „Я убив її, позаяк я її дуже любив”. Поліція однак догадує ся, що причиною убійства була та обставина, що дівчина, яка називалася Анна Аумуллер, мала вкоротті зістати матерію дитини, як овочом сьпільного покиття зі Шмідом, та що не сьвистний муж і батько забажав убійством позбутися всяких можливих клопотів та непорозумів.

Розрухи в Мексіко.

В борбі, яку звели федеральні війська з првстанцями

в минулу п'ятницю коло місцевости Бустіаю Чігуагуа, згинуло 300 повстанців, і с'їзав зліти до неволі. Федеральними військами командував генерал Ральє Каравео і Роас.

Також з інших місцевостей надходять вісти про поражена повстанців.

Рівночасно мексиканське правительство доносить, що головна сила повстанців вже розбита і тепер полишилось розпривити ся тільки з малими відділами повстанців на полудни, против яких уряд вислав генерала Ауберта з двома тисячами жовнірів.

Мексиканські власти заявляють що цілковитий супокій в краю наступить вже леда день.

Холера в Америці

З Сакраменто, Каліфорнія доносять, що в місточку Мартінез, Кал. трапили ся два випадки смерти на азійську холеру, яку мали занести з собою японські імігранти. Департамент здо розля в Вашингтоні призначив 40.000 долярів на борбу з сею заразливою пошестією

Поміч з воздуха.

На ідучих возом подорожних напали коло Заглембю домбровського бандити. Нараз роздав ся гук і з гори почали ся сипати на остовп'ялах і переляканих бандитів револьверові стріли. Несподіваний ратунок дав бальон, котрого подорожні побачили сцену на дорозі. Бандити втікли.

Непорозуміння між

Сп. Державами в Японію. Филип Бунал Варілла французький капітан з Парижа, який мав продати панамський канал Сп. Державам, перебуває тепер в Чікаго і говорить, що отворене панамського каналу, яке наступить в слідуючій 1914 році викличе непорозуміння між Сп. Державами і Японією. В теперішній часі сила воєнна обох тих держав на Тихім Океані є зрівноважена; з отворенем однак панамського каналу ся рівновага унаде і то в користь Сп. Держав, що річ при родна, викличе негодоване а дальше зброея та суїцирництво зі сторони Японії, яка не хоче утратити впливу на водах Тихого океану.

Загально сподіють ся, що з отворенем Панамського каналу, між Японією і Сп. Державами прийде до такого самого напруженя, яке існує в Європі між Англією і Німеччиною, а деякі навіть говорять про неминучу оружну розправу.

Суфражистки палять.

Воюючи суфражистки спалили минулої суботи, дня 13 вересня желізничу стацію Кентон в Лондоні, спричиняючи шкоди на 150.000 долярів. Що сей пожар є ділом суфражисток на се вказують афіші, які розмішлено довкола згорівшого будинку, в яких стоїть написано: „Виною тої борби, яку ми провадимо є прем'єр Асквіт, — домагайте ся від нього відшкодованя”.

Пострілено нігрів.

В місточку Таммс, Ілл. в Сп. Державах, увійшло до тамошнього штору двох ні

нігрів і хотіли вимінити п'ять доляровий біл, коли клерк відмовив жаданю нігрів, витягнули сі поєдні револьвери і почали стріляти, не зраили нікого. На сю вістку зібрали ся мешканці місточка і пустили ся в поговю, стріляючи за утікаючими з револьверів. — Пізно вночі натрафлено при помочи гончих псів на тіло одного з нігрів, який був вже мертвий; другого приловили не вдалось, однак по кровавих слідах догадують ся, що також зістав ранений.

Уратований псами.

Молодий американець Давсон, що хотів без супроводу перейти через Альпи, зістав стручений в пропасть злітаючою з гір лавиною. Відважний американець був би певно перепалять смертю свою подорож, если б не піднайшли його звісні пси з монастиря сьв. Бернардина, які на місце катастрофи припровадили монахів, які добули Давсона з пропасти та уратували від кеминучої смерти.

На гринці Тексас і Мексика в місцевости Каррізо Сирінге, прийшло до бійки між стейтськими жовнірами і мексиканськими пачкарами. В сей бійці 1 пачкара убито, 6 ранено, а 14 взято до неволі.

Японія жадає сатисфакції.

За зневагу японського прапору і убитя японських горожан, якого допустили ся Хінці в місті Нанкінг, японський уряд жадає від властей хінських сатисфакції. — Правительство хінське в Пекітальношнього штору двох ні

чинити жаданю уряду японського і приобіцяло виставити як найострійше покарати.

Страшна буря.

Через місточко Голдфілд в стейті Невада, в Злуч. Державах перейшла страшна буря з громами, яка наробила шкоди на 100.000 долярів, та спричинила смерть п'ятох людей. Після бурі упав уливний дощ, який ще доповнив знищення. Мешканці сего місточка се переважно убогі фермери.

Що чувати на Балкані?

Знесилена війною Болгарія втратила вже надію на відзискане від Туреччини Адриянополя. Турки вже вернули поза Маріцу і не будуть займати дальше здобутих Болгарією і призначених їм Буварештанським миром країв в Тракії положених на правім березі ріки Маріци. Болгарія веде вже лиш переговори для узисканя деяких господарських уступок від Туреччини.

Між Сербіями і Чорногорцями вже наступило

відмежоване. Так отже балканська справа вже на якийсь час притихла і перестане займати публичну опінію Європи.

Варіяцтва мільонерів.

Зварьована мільонерка Барман з Нью-Йорку казала побудувати для своїх 28 котів спеціальну палату, яка буде коштувати 15.000 долярів. Дім сей буде мати 19 кімнат зі сьвальними, купелями, центральним ogrиванем і иньшми вигодами. В самім Ньюйорку тисячі людей не має де голови приклонити, а мільонери ставлять доми для котів.

Згоріло ціле село.

Близько сто мешканців в місцевости Колямадо, Міч. полишилось без даху по причині вогню, який з цілої оселі полишив тільки один дім ненарушеним. Вогонь спричинила іскра з льокомотиви переїздаючого потягу.

Присилувани револьвера

ми підписали угоду. — З Йоганнесбургу в полудневій Африці доносять, що на конференції, яка відбула ся між провідниками робітників і представителями властей, по причині страйку майнерів, робітничі провідни-

ки присилували своїх провідників підписати угоду та годити ся на домаганя страйкуючих робітників. — Коли після підписаної угоди відпоручники робітників хотіли вийти до очікуючих їх робітників, побачили, що спроваджене військо стоїть з виміреними карабінами на товпу робітників, чекаючи тільки приказу до стріляня. Енергічні робітничі заступники вернули назад, а вимірені револьвери до генералів Ботга і Смута ска

залишили тільки унаде один стріл зі сторони жовнірів, так ви упадете трунами від наших куль”. На таку остру заяву пани генерали не мали іншої ради, як тільки дати приказ, щоби військо сейчас опустило уліці міста і забрало ся до касарень.

Величезні цифри.

Звіт секретаря сьварбу вказує, що в році 1912 оплати від пива, вина, тютюну і карт до гри привнесли Злученим Державам 345 мільонів долярів доходу. В році 1912 оплачено в Злучених Державах податок від: 143 мільонів гальонів горішки, 65 мільонів бочок пива, 14 мільярдів папіросів, 8 мільярдів цигар, 438 мільонів футів тютюну до куреня і табаки і 33 мільонів талій карт до грания.

Микита зичить гроші.

Чорногорський король Микита позичає де лиш може. Отсе тепер вислав до Порті жадане о 250 тисяч франків одноразової субвенції. В Порті здивували ся ізза сего його жаданя, бо король Микита не подав причини сего грошевої претенсії.

Російська поліція мортить голодом 2000 людей.

— Поліція кутаїської губернії (в Закавказю) арештувала 2000 людей і мортить голодом, щоб винудити їх видати убийцю полісмена. Член Думи, заступаючий той край, висі протест против такого розбишацького постанованя поліції до мінистра внутрішних справ.

Хто хоче дістати

нашу часопис та стати єї нерелігатником, нехай вишле той купон, який находить ся на четвертій сторони, а виписавши на тім купоні, свою точну адресу та суму, яку залучає на часопис, нехай вишле до редакції нашої часописи.

КРАЯНИ!

ВСІ ЛЮДИ котрі хочуть посилати гроші до краю, най ся до нас удають, ми посилаємо гроші так, що там в краю рівні дістають.

ПОЧТА і змінне від доляра лиш коштує 2 центи.

ЛЮДИ котрі не мешкають в Вінніпегу можуть до нас прислати гроші а ми пішлемо до краю і їм зараз вишлемо реценіє.

ТАКОЖ як маєте чеки то до нас пришліть а ми приймемо так як гроші.

Ми спроваджуємо людей з краю скоро і так що не мають жадного клопоту в дорозі, також продаємо шифкарти до краю на всіх найліпших шифах і міняємо гроші на краєві.

Продаємо марки краєві і канадійські. Наш офіс отворений по дні від 9 до 7 вечер а в суботу від 9 рано до 9 вечер.

ALLOWAY & CHAMPION, LTD. 667 Main Street Winnipeg, Man.
C. GENIK, Управитель загр. відділу.

Вісти з Старого Краю.

Замах на королівського комісара в Хорватії.

В неділю дня 17 м. м. виконано в Загребі замах на королівського комісара в Хорватії барона Скерлеца.

Замах виконано перед церквою. Скерлец узяв участь в богослуженні з нагоди уродин цісаря і один з перших вишшов з церкви. Зараз приступив до него зі шпаліра якийсь молодий чоловік лихо зодітий і з віддалі трох кроків вистрілив з револьвера. Комісар, не зважаючи на рану, пішов пішки до автомобіля і поїхав до шпиталю, де його заосмотрали. Кулю виняли. Виножник замаху дав себе арештувати без опору. При арештованні викликнув: „Хай живе Хорватія!“ Крім Скерлеца ранена є мала дитина з товни.

Виножник замаху називається Стефан Дойчич. Від року перебував він в Америці і працював недалеко Чикаго, лікарем помічником. Прибув вчорно з Америки, щоб виконати замах. На поліції Дойчич зізнав, що має 23 роки, є римо-католицької релігії, походить з Видбірега в Хорватії. Наміруєбити врандательственого комісара зродився в него під впливом лектури хорватських часописів які виходять в Америці. В Америці перебував в анархістичних кругах. Ще перед роком вернувся з Америки, щоб убити Цуван. Не застав його в Загребі, тому удав ся до своєї родинної місцевости, відки власне вернувся отсе назад, щоб виконати замах на Скерлеца. Заявляє, що не має ніяких співників. „Я хотів увільнити Хорватію від тирана — говорив переслудхуваний Дойчич — і показати Будапештови і Відневи, що тепер не вільно робити в Хорватією, що кому подобається. Першому комісареві вдало ся виратувати ся від смерти, другий є равений, третого коли буде іменований, не мине смерть. Доконаного вчинку я зовсім не жалую. Я ані нервовий ані екзалтований, а діяв при повній притомності ума та значаю се виразно тому, бо попередного виножника замаху на комісара студента Юкіча признали неосудним. Я хотів доказати, що чоловік здоровий на умі може здобути ся на такий вчинок для добра вітчизни“.

Коли Дойчича переслухали вдруге, відставили його до суду. Арештували також його брата, кухаря в каварни „Народна Каварня“.

Здоровлю Скерлеца не грозить ніяка небезпека. Кулю з рани витягнули. За два дні буде міг покинути шпиталь. Просвітлюване проміннями Рентгена показало, що ані кість ані ніякий орган не є нарушені.

Співробітником „N. Fr.

Presse“ заявив королівський комісар, що замах є епізод, який не є в ніякій авизи з політичним положенем в Хорватії. Як доносить з Букарешту, правительственні круги є по загребським замасі сеї думки, що треба поновити вайстрогійший курс в Хорватії і зрівати з початком Скерлецом мирною політикою.

Українсько-польські переговори.

З Відня повідомляють, що на засіданні ради міністрів постановлено не обговорювати справи львівських конференцій, зважаючи на те, що сю справу взяв в свої руки намісник др. Коритовський, а є надія, що йому вдасть ся довести до порозуміння між поляками і українськими стороництвами.

Пос. др. К. Левицький про виборчу реформу.

„N.W.Tagblatt“ і „N.Fr. Presse“ оголосили сими днями розмову з головою українського соймового клубу, дром К. Левицьким, який переїздив через Відень. Др. Левицький обговорював вперед справу про роздачу правительственних запомог з причини сьогорічної дешевої катастрофи і звернув увагу на те, що покривдження українського населення під тим оглядом потягнуло б за собою гоетру тактику українців.

В справі виборчої реформи К. Левицький висказав ся, що переговори будуть вельми трудні і намісникові не буде легко довести ообидва народи до порозуміння. Українці будуть домагати ся, щоб основою переговорів був попередній компромісовий проект. Вони хочуть продовжати в соїм політику попереднього клубу.

Підпалюють українських виборців.

До „Діла“ пишуть слідуюче з сокальського повіта:

Розярені побідю Українців при останніх соймових виборах хулігани палють майно наших виборців. Протягом коротко часу в двох селах Сокальщини, які замешкує дуже мала скількість Поляків, а се в Комарові і Жнятині, вороги наші спалили до тла обієкта господарів Антона Шумляка в Комарові та Федька Шпака в Жнятині. Виножників до сеї пори ще не висліджено. Оттак метять ся на руських виборцях вороги всего що руське. Єсліб щось подібного стало ся в місцевостях, деб падало підозріне на Руєнів, то польські газети певно крикнули б на цілий світ про „гайдамацькі заворушення“, але палити руських виборців то цілком „до іншого“.

Крадіж.

З огнетревалю каси фірми Вонсовича і Каспровича в Стрию украдено огоді вночі, при помочи украдених ключів 1000 корон. Той самої ночі і в тім самім домі украдено Б. Корняцькому годинник і готівку в сумі 1500 корон.

В Станиславові арештовано головного директора міщанського Банку, Станіслава Горощкевича. Його підозаривають о ошуканість і спроневерене 400,000 корон. Рівночасно з ним арештовано також урядника Малецького, а крім того мають приарештувати і прочих урядників сего банку.

10 осіб в небезпеці.

Човном чарез ріку Сян з Гічпола до Красічина коло Перемишля переїзджало 10 осіб, а то 7 мушци і 3 женьщини. Коли човно находило ся на самій середині ріки, заламало ся перевергло дно човна і 6 осіб впало до ріки, а прочі встигли учепити ся останків човна. На щасте потопаючих, побачили їх з берега люди, які розпізнали на ратунок та витягли всіх з примусової а небезпечної купелі.

Кровава бійка.

На улиці Сербській у Львові посарило ся двоє робітників Філин Кременецький і Кароль Куц причім повстала між ними бійка. Куц відкусив Кременецькому кавалок носа, а той пробив Куца ножем, залаючи йому глибоку рану в плечі. Обоє відвезено до шпиталю, а по виліченю заберуть до арешту.

Скажений пец покусав шіснайцять осіб. Недавно привезли до Кракова до заведеня дра Бувіла кільканайцять осіб покусаних скаженим пецом. Жертви походят з Сокаля, де з кінцем липня появили ся два скажені пси, котрі перелякали ціле місто. Одного пса вдало ся зловити, другий дальше вганяв по місті кусаючи людей і худобу. За короткий час покусав шіснайцять людей, з яких 11 тяжко покалічених, головою дитин, відвезено до краківського шпиталю.

До чого допроваджує темнота. У селянина села Ачагірки тамбовської губернії, А. Титова; заслаб десятилітній син. Титов приклякв знахорку із татарського повіту, котра прибула над вечір до хороого, коли приїхали з базару пняні сусіди Титова. Довідавши ся що якась баба гоїть си на травами та шептанем, подумали, що вона чарівниця і рішили вбити її. Зійшли ся вони в хату Титова і почали мучити її: вирвали коси, викалоли счи, били кулаками, топтали ногами, щіпали, кололи і потім вбили. Озьвіривши, пняні хотіли вбити і Титова, та той втік. Тоді вони побили до несьвідомости його жінку і викинули на улицю хорого хлопця.

Крадіж в суді. В новім Санчи дістали ся вночі

невисліджені доси злочинці до будинку окружносто сулу, а іменно до кімнати, в якій містять ся продаж стемплів. Злочинці влізли через мур, високий на кілька метрів і виломили вікно з кратами. Там забрали скриню, в якій були стемплі за 850 корон, та кількадесят корон готівки. На другий день рано найдено розбиту скриню під вязничим муром над берегом Дунайця, але в скрині не було нічого, крім злишних паперів. Всякі пошукування жандармерії за злочинцями, не принесло до тепер успіху.

Зсунула ся гора між Устем Путиловом, та Діхтянцем, (коло Вишніці на Буковині). Гора усунула ся нагло зі страшною силою і загородила дорогу на просторі. 500 метрів і розторщила пята хат, але на щасте з людей не погубніто. Площа гори виносила вісім гектарів, 60 піонірів 41. полку піхоти висланих з Чернівців на місце катастрофи було за мало, тому прибули туді вгалицькі піоніри. Відломки скал і глина засипала зовсім околицне поле і знищила засіви. З Путилівки зробило ся мале озеро, яке залило на 300 метрів повітову дорогу; (що веде до Сторонци). Деякі місця на просторони є на вісім метрів глибоко.

НОВІ КНИЖКИ

Руска Книгарня отримала багато нових книжок котрі суть:

- Петрії й Доббу щ у ки — чудесна повість у 2-ох частях Д-р І. Франк 75 ц.
- Образки з громадянського розвитку Русинів — з образками 75 ц.
- На білих скалах 60 ц.
- Кули ідем Господи? (Quo Vadis?) Г. Сінкевича 50 ц.
- Полонений на Кавказі — 15 ц.
- Історія Українського письменства \$2.00
- О 12 таблицях, чудесні байки 30 ц.
- В неділю рано зіле копала 90 ц.
- Дане й нове — Мій Ізмарага, поезія І. Франка \$1.50
- Твори Тараса Шевченка I і II том \$1.60
- Смерть бога 35 ц.
- 1.000.000 оповіданя 25 ц.
- Історія одної дівчини 20 ц.
- Чорні Маски 20 ц.
- Атлас в українській мові \$1.00
- Історія Козаччини 45 ц.
- Літературні Характеристики укр. письменників I і II часть \$1.00
- Перед сходом сонця 25 ц.
- Як я то бачу 30 ц.
- Хто ще не має нехай замовити собі „Що стало ся з Рудольфом?“ австрійським престолонаслідником — не звичайно інтересна історія, 220 сторін і багато образків лише 60 ц.

Замовляйте Катальогі Книжок Даром! Русka Knyharnia 850 Main Str. Winnipeg.

Саранча в Галичині. Часописи доносять, що дня 7-го вересня с. р. перелетіла через село Струтин саранча в напрямі зівноччи на полудне в карпатські гори. Летіла вона чфрез цілих 15 минут, всего 4 метри над землею і селіни побовались, щоби не бєіла на поля, на яких і так вже мало що лишилось після уливних дощів та повеній.

Німецький баллон острілюваний Москалями. Берлінський Lokal Anzeiger доносить, що німецький військовий баллон „Мехелер“ дістав ся в перелеті через границю в перехрестній роєвійськый огонь. Дали до него загалом 200 стрілів, котрі одначе нікого з залогі не зранили. Баллон осєє коло Варшави, де залогу арештували і виллювали.

—Висилка з Росії. Київський генерал губернатор видалив з Росії австрійського горожанина Войтона.

Бальсамоване тіл померших є винаходом старинних єгиптян, які були сиравдшими майстрами у сьому ділі. Вони до сього діла

брались з таким умінем і по користовали ся при сьому такими средствами, що забальсамовані тіла старинних єгиптян, так звані мумії, в знаменитому стані не ретривали цілі тисячки літ і вдержали ся до наших часів у незмінену виді. Разом з упадком єгипту, змарніла, а наслідно й зовсім пропала штука бальсамованя тіл померших.

Ассирийці, Скити і Перси обливали тіла померших зтоплением воском. Інші на роди наивляли до шільно зробленої доновини патоки меу, в яку потім вкладали тіла померших людей. Ще інші вкладали тіла померших в розу (розчин соли); в той спосіб головно зберігали у продовж довшого часу голови половеодців і начальників племен.

Нинішня штука бальсамованя тіл померших, в протиставленю до старогипетської, є лишень забавкою і партацтвом.

Читайте і висилайте передплату на „Канаду“

Dominion Ticket Office
703 Main Str. Winnipeg, Man.
Phone: MAIN 2681
Продає біфкрти до всіх частий світа по дуже низьких цінах.
Вимінює гроші по найдешевших цінах (2 центи від долара).
Пересилає гроші телеграфічно.
Пересилка мала чи велика — коштує лише \$1.50.

ПЕРШИЙ СЛАВЯНСЬКИЙ
NORTH WESTERN LIQUOR HOUSE
Weselak & Hrabi, ВЛАСТИТЕЛІ.
Найліпша горівка, вино, лікери і пиво. — Умірковані ціни.
Висилаємо всі ордери за пошлдатю. — Присємо о замовленя.
Телефон: Garry 4239. Winnipeg, Man. 309 Logan Ave.

Не вірте, доки не переконаєтесь!
Приїдїть або напишіть до найстаршої нотаріальної фірми
KIMMEL & KOTSCHOREK.
а тоді переконаєте ся, що совісно і скоро Ваші справи будуть полагожені.
Ми занимаємо ся продажю шіфкрат та до як і в Європи на усї лінії, посилаємо гроші до старого краю, виготовляємо так тутешні як і старокраєві документа, а то: контракти купна і продажі, повномочія, цесії, церепроваджуємо процесє в старім краю і т. д., асекуруємо від огню і на жите, почицаємо гроші а також продаємо і купуємо лоти, домі і фарми.
Інформації даємо безплатно за залученя 2ц. марки на відповідь.
KIMMEL & KOTSCHOREK
215 Logan Ave. Phone Garry 2288 Winnipeg, Man.
G. Kimmel, нотар і правительственний комісар.

РОДИМЦІ!
Сли хочете їхати до старого краю, або хочете спровадити своїх країнів до Канади то приходїть до С.Р.Р.-ського офісу до головних агєнтів
A. CALDER & SON.
БАНКИРІ
663 Main St. Winnipeg, MANITOBA
Ми спроваджуємо рік річно тисячі народа без жадної перешкоди. Ми також посилаємо гроші до старого краю скоро і безпечно. Як також вимінює долари на австрійські гроші і продаємо австрійські марки.
Ми маємо владницю і приймаємо гроші від долара до тисячі і висше та платимо процент.
П. А. Каракоцок є наш укр. представитель.

„Український Голос“ має ГОЛОС.

Заговорив врешті про нас „Укр. Голос“, та таким поганеньким „воронячим“ голосом, що аж жаль чоловіка збирає, що такий окричений „У. Голос“ не міг здобути ся на кращий голос.

Представивши „льогічно“ раз, що „Канаду“ видає Руська Видавнича Спілка, другий раз, що знов консервативна партія, та англійські консервати, загляє, що наша часопись має фонди і буде певно виходити, тож рішучо зливною є висилати предплату або купувати шері. Ос тут і виходить перша злоба „У. Голосу“, та його обава, що би борони Боже, люди місто „У. Голосу“ не запрумерували „Канаду“.

В другім місці знов, автор „привіту“ в „У. Голосі“ хоче конче вмовити в людей, що наша часопись служить виключно партійно-політичним цілям і не повинна більше нічим займатися.

Пани від „У. Голосу“ в своїй злобі не хотять поза собою більше нікого бачити, і вони будуть верещати навіть тоді, коли б інші робили роботу найкращу та найхосейнішу для народу, значить ся, пани з Українського Голосу взяли монополі на народну роботу... А значить, що сим панкам не розходиться о те, що би справді зробити щось доброго та хосейного для свого народу, але тільки о те, що би лише вони мали право робити, та що би люди бачили, що то тільки вони народні добродії, а всі другі се вороги народу.

Ні панове, правдиві патріоти не будуть перешкажати другим в роботі, а протівно будуть тішити ся, если буде як найбільше робітників.

Ви без сорому, без заставовлення важитесь агітувати щоб люди не слали предплати на газету, та не купували шерів? А що буде як сю вашу науку ті ж самі люди, ваш читачі обернуть проти вас самих і не пришлють предплати? А що буде, як ті ваші читачі скажуть, що вони волять заплатити долара за Канаду з якої більше будуть мати користі, як платити 2 долари за „У. Голос“ якого редактори самі не знають чого хотять, що роблять та до чого стремлять? А що буде, як ми, платячи вам хліб за хліб, пустимо ся на таку саму агітацію? Скажіть, що тоді буде?

Тоді закриєте газету, та будете плакати на несвядомість народу, якої ви самі його учите... Будете паркати на ворогів ваших.

Панове, не кличте-ж вояка з ліса!

Деякі з вас були при заснованю „Канади“ і добре знають, що самі Русини забрали шерів на 2000 доларів, які тепер сплачу-

ють, без огляду на вську побічну поміч; ви ж знаєте, що на зміст та напрям нашої газети, а дальше на хід праці, яку зачинаємо, мають і будуть мати вплив Русини, нічим не гірші від вас, а в многих взлядах може й ліпші, чомуж не говорите сего своїм читам, а все перекручуєте та минаєтесь з правдою? Ні панове, така робота, як ви робите, не є гарною, не є десною...

„У. Голосови“ хочесь, що би наша часопись нічим більше не занималась, тільки сварила ся з К. Фармером. Ні, панове, наша часопись не на те, що би сваритись з Фармером а на те, що би провадити роботу чисту та ясну, що би, після змоги, вивести наших поселенців з того понижня, в яким вони тепер находять ся, без взгляду на ваше місто „У. Голосу“ не запрумерували „Канаду“.

В другім місці знов, автор „привіту“ в „У. Голосі“ хоче конче вмовити в людей, що наша часопись служить виключно партійно-політичним цілям і не повинна більше нічим займатися.

Пани від „У. Голосу“ в своїй злобі не хотять поза собою більше нікого бачити, і вони будуть верещати навіть тоді, коли б інші робили роботу найкращу та найхосейнішу для народу, значить ся, пани з Українського Голосу взяли монополі на народну роботу... А значить, що сим панкам не розходиться о те, що би справді зробити щось доброго та хосейного для свого народу, але тільки о те, що би лише вони мали право робити, та що би люди бачили, що то тільки вони народні добродії, а всі другі се вороги народу.

Ні панове, правдиві патріоти не будуть перешкажати другим в роботі, а протівно будуть тішити ся, если буде як найбільше робітників.

Ви без сорому, без заставовлення важитесь агітувати щоб люди не слали предплати на газету, та не купували шерів? А що буде як сю вашу науку ті ж самі люди, ваш читачі обернуть проти вас самих і не пришлють предплати? А що буде, як ті ваші читачі скажуть, що вони волять заплатити долара за Канаду з якої більше будуть мати користі, як платити 2 долари за „У. Голос“ якого редактори самі не знають чого хотять, що роблять та до чого стремлять? А що буде, як ми, платячи вам хліб за хліб, пустимо ся на таку саму агітацію? Скажіть, що тоді буде?

Тоді закриєте газету, та будете плакати на несвядомість народу, якої ви самі його учите... Будете паркати на ворогів ваших.

Панове, не кличте-ж вояка з ліса!

Деякі з вас були при заснованю „Канади“ і добре знають, що самі Русини забрали шерів на 2000 доларів, які тепер сплачу-

ють, без огляду на вську побічну поміч; ви ж знаєте, що на зміст та напрям нашої газети, а дальше на хід праці, яку зачинаємо, мають і будуть мати вплив Русини, нічим не гірші від вас, а в многих взлядах може й ліпші, чомуж не говорите сего своїм читам, а все перекручуєте та минаєтесь з правдою? Ні панове, така робота, як ви робите, не є гарною, не є десною...

„У. Голосови“ хочесь, що би наша часопись нічим більше не занималась, тільки сварила ся з К. Фармером. Ні, панове, наша часопись не на те, що би сваритись з Фармером а на те, що би провадити роботу чисту та ясну, що би, після змоги, вивести наших поселенців з того понижня, в яким вони тепер находять ся, без взгляду на ваше місто „У. Голосу“ не запрумерували „Канаду“.

В другім місці знов, автор „привіту“ в „У. Голосі“ хоче конче вмовити в людей, що наша часопись служить виключно партійно-політичним цілям і не повинна більше нічим займатися.

Пани від „У. Голосу“ в своїй злобі не хотять поза собою більше нікого бачити, і вони будуть верещати навіть тоді, коли б інші робили роботу найкращу та найхосейнішу для народу, значить ся, пани з Українського Голосу взяли монополі на народну роботу... А значить, що сим панкам не розходиться о те, що би справді зробити щось доброго та хосейного для свого народу, але тільки о те, що би лише вони мали право робити, та що би люди бачили, що то тільки вони народні добродії, а всі другі се вороги народу.

Ні панове, правдиві патріоти не будуть перешкажати другим в роботі, а протівно будуть тішити ся, если буде як найбільше робітників.

Ви без сорому, без заставовлення важитесь агітувати щоб люди не слали предплати на газету, та не купували шерів? А що буде як сю вашу науку ті ж самі люди, ваш читачі обернуть проти вас самих і не пришлють предплати? А що буде, як ті ваші читачі скажуть, що вони волять заплатити долара за Канаду з якої більше будуть мати користі, як платити 2 долари за „У. Голос“ якого редактори самі не знають чого хотять, що роблять та до чого стремлять? А що буде, як ми, платячи вам хліб за хліб, пустимо ся на таку саму агітацію? Скажіть, що тоді буде?

Тоді закриєте газету, та будете плакати на несвядомість народу, якої ви самі його учите... Будете паркати на ворогів ваших.

Панове, не кличте-ж вояка з ліса!

Деякі з вас були при заснованю „Канади“ і добре знають, що самі Русини забрали шерів на 2000 доларів, які тепер сплачу-

ють, без огляду на вську побічну поміч; ви ж знаєте, що на зміст та напрям нашої газети, а дальше на хід праці, яку зачинаємо, мають і будуть мати вплив Русини, нічим не гірші від вас, а в многих взлядах може й ліпші, чомуж не говорите сего своїм читам, а все перекручуєте та минаєтесь з правдою? Ні панове, така робота, як ви робите, не є гарною, не є десною...

„У. Голосови“ хочесь, що би наша часопись нічим більше не занималась, тільки сварила ся з К. Фармером. Ні, панове, наша часопись не на те, що би сваритись з Фармером а на те, що би провадити роботу чисту та ясну, що би, після змоги, вивести наших поселенців з того понижня, в яким вони тепер находять ся, без взгляду на ваше місто „У. Голосу“ не запрумерували „Канаду“.

В другім місці знов, автор „привіту“ в „У. Голосі“ хоче конче вмовити в людей, що наша часопись служить виключно партійно-політичним цілям і не повинна більше нічим займатися.

Пани від „У. Голосу“ в своїй злобі не хотять поза собою більше нікого бачити, і вони будуть верещати навіть тоді, коли б інші робили роботу найкращу та найхосейнішу для народу, значить ся, пани з Українського Голосу взяли монополі на народну роботу... А значить, що сим панкам не розходиться о те, що би справді зробити щось доброго та хосейного для свого народу, але тільки о те, що би лише вони мали право робити, та що би люди бачили, що то тільки вони народні добродії, а всі другі се вороги народу.

Ні панове, правдиві патріоти не будуть перешкажати другим в роботі, а протівно будуть тішити ся, если буде як найбільше робітників.

Ви без сорому, без заставовлення важитесь агітувати щоб люди не слали предплати на газету, та не купували шерів? А що буде як сю вашу науку ті ж самі люди, ваш читачі обернуть проти вас самих і не пришлють предплати? А що буде, як ті ваші читачі скажуть, що вони волять заплатити долара за Канаду з якої більше будуть мати користі, як платити 2 долари за „У. Голос“ якого редактори самі не знають чого хотять, що роблять та до чого стремлять? А що буде, як ми, платячи вам хліб за хліб, пустимо ся на таку саму агітацію? Скажіть, що тоді буде?

Тоді закриєте газету, та будете плакати на несвядомість народу, якої ви самі його учите... Будете паркати на ворогів ваших.

Панове, не кличте-ж вояка з ліса!

Деякі з вас були при заснованю „Канади“ і добре знають, що самі Русини забрали шерів на 2000 доларів, які тепер сплачу-

ють, без огляду на вську побічну поміч; ви ж знаєте, що на зміст та напрям нашої газети, а дальше на хід праці, яку зачинаємо, мають і будуть мати вплив Русини, нічим не гірші від вас, а в многих взлядах може й ліпші, чомуж не говорите сего своїм читам, а все перекручуєте та минаєтесь з правдою? Ні панове, така робота, як ви робите, не є гарною, не є десною...

„У. Голосови“ хочесь, що би наша часопись нічим більше не занималась, тільки сварила ся з К. Фармером. Ні, панове, наша часопись не на те, що би сваритись з Фармером а на те, що би провадити роботу чисту та ясну, що би, після змоги, вивести наших поселенців з того понижня, в яким вони тепер находять ся, без взгляду на ваше місто „У. Голосу“ не запрумерували „Канаду“.

ВСЯЧИНА.

Женщини в штанах.

Коли недавно на улицах більших міст появили ся женщины, одіті в новомодні спідничі-штани т. зв. „жінокульоти“ було повно сьміху, гаузовань крику і дивоглядних осудів. У Львові пр. улицы слідком і юрбою бігали за новомодними „жінокульотками“, та на увесь рот верещали: „оддай порткі!“

Таке саме діяло ся і по інших великих містах. Новомодні жіночі „штани“ як швидко появили ся на світ, так ще швидше й зникли з поверхні землі з перед очей „згіршеної“ суспільности. Інтелігентний світ на них „не цінався ся“! Як можна, як можна говорили всюди, що би женщины ходили в упривіліюваній, складовій часті мужьського одія, штанах!

А тимчасом на широкому світлі є доволі багато таких місцевин, а навіть країв, де жіноцтво вбираєть ся в „правдиві“, такі мужьські штани і свого їм ніхто за це не бере.

В многих державах женщины-робітниці волять одягатись по мужьськи, чим по жіночому, бо мужьське одіє є далеко вигіднійше при праці. Приміром у Франції, на побережю Бульоні, в Бельгії, в Маріокерк в Тиролі і Швайцарії женщины-рубачки і гірські настушки споконвіку вیره-клись спідничі, як непрактичної часті одія, а заступили її штанами.

Рибаччі доводять ся, навіть змоку, перебувати по кілька годин у воді, закладаючи тяжкі сіті і боротись із сильними філями. Одинцем ся боротьба не під силу чоловікові і то на риболовлю виходять гуртками, при чім завжди женщины сдівають ся по мужьськи, бо спідничі, намочки у воді стаять ся дуже тяжка і нерушлива в свободних рухах.

Таксамо житељки Тиролу і швайцарських Альп

наді беруть за свою працю заплату, а редакторам Род. Народу хотілоб ся і нічого не робити і брати заплату, через те вони і верещать на всі заставки.

Про крутіства, нездарність та нахабність тутешних „соціалістичних“ крикунів, люди вже знають добре, тому і не подивують ся їх крикам. Кричати на школи, учителів, читанки та часописи — се є ознакою дикунства.

Тутешні панове „соціалісти“ мали до тепер нагоду і мають її тепер показати людям що вони можуть зробити... Дотеперішня однак їх робота се ніч більше як лише безглузде крикунство та натягуванє людей, — се вже знають люди, знаємо і ми і тому цілком таким крикам не дивуємось.

виправляючись на ціле літо в гори із своїми стадами рогатої худоби, або йдучи до полевих робіт, замінують спідничю на короткі (по коліна) сукняві штани, задержуючи лишень за паску.

Не виходить замуж за чоловіка, котрий не курить. В Англії, де до недавна уважали ся ще всякі ексцентричності для женщины неприличним, де і тепер корлева заборона дамам курити при дворі, виступила не надійно нова поборниця, яка уряджує навіть публичні відчити, в котрих представляє користі, а навіть необхідність уживаня тютюну. С нею молода учителька Арабеля Спенсер. Наярекері лікарям, які забороняють курити, доказуючи, що тютюн спричиняє нервовні розстії, недокровність, безсонницю, ослабленє сил, і т. д. лекторка твердить, що хто курить на час і не частійше як що дві години, то се проянює й відсвіжує думки, що при умовім труді є необхідниме. Таке куренє убиває нахил до неврастені, поліпшує апетит і дуже добре хоронить зуби. Ті, що не курять, є звичайно нетерпеливі й нервові, хорують на жолудок, коли не мають доброго харчу і загалом неспосібні до плянної систематичної праці, яка вимагає більше зусилля. Тому п. Арабеля Спенсер не перестач радити своїм слухачкам, аби ніколи й за нізащо в світлі не виходили замуж за таких мушці, які боять ся взяти до уст папіроску.

Кілько є на світлі коний і коров. Після статистичних обчислень є на цілм світлі около 82 міліонів коний. Найбільше коний є в Росії бо около 25 міліонів, відтак в Злучених Державах і Аргентині. Загалне число коров виносить 237 міліонів, з сего майже третя часть принадлеє на англійськю Індію. Друге місце займають Злучені Держави з числом 58 міліонів коров, а відтак слідую Росія і Аргентина.

Анекдота про Греків.

Є політична анекдота такогo змісту. Представники всіх народів світа зібрани ся на сусідську гутірку. Очевидно, що се можливе лише в анекдоті. Розмова зійшла на тему, що котрий з них хотів би мати. Француз хотів мати женщины цілого світа, Англієць всі кораблі военні і невоенні, Німець гармати цілого світа і т. д. Коли прийшла черга на Грека, сей по короткій надумі, чи може йому що соромив ся сказати свою думку, чи може хотів, своєю його слова викликали більше вражінє, сказав: „Я хотів би, щоб ви всі померли, а я зівстав вашим спадкоємцем.“

Шестеро дітей живцем згоріло.

Із Славска (в Скільщині) пишуть до галицького „Діла“ так: Підчас відправи в церкві, де випадав храм Успенія Пресвятої Діви, завяла ся хата положена далеко вверху Івана Яци-

ковича а в огни згоріло шестеро діточок. Мати їх була в церкві а отець сам лежав в дома хорий і задрімав. Коли хата стала в огни, збудив ся і з переляку метнувся до стайні ратувати худобу та вже було за пізно. Колиж вернувся до хати поломів огорнула ціле нутро хати а там знайшли скору смерть його маленькі діточки. На поклик пароча о. сов. Качмарського наріз зібраний коло церкви, скинув ленту на річ нещасливих родичів, які в протязі пів години страшили свої діти, будинки і ціле движиме майно. Будинки навіть не були обезпечені.

— Смерть з радости. Убогий робітник Зайт з села Вайнем коло Теплиць одержав в спадщину 800,000 по якійсь своєю, котрий виемігрував до Америки. Ся несподівана радісна вістка так поділяла на Зайта, що він помер. Поливив шестеро дітей.

КОНЦЕРТОВА ПОВНА ОРКЕСТРА на всякі вечерниці, забави, весіля, представляє ня і концерти до услуг в кожнім часі під адресою А. МУШКА 2-5 863 Alfred Ave., Winnipeg.

Велика випродаж через яку нам потрібно місця на товар, спеціально на Грамофони ПО НАЙТАНІЙШІЙ ЦІНІ. По що Вам послати замовлення до Нью-Йорку і платити високе ціо, до того ще і не знаєте що дістанете. За наш Грамофон даємо повну гаранцію, що грає в різно і без шуму. Ми отримали багато нових Українських рекордів котрі суть чудні. Випіть \$5.00 а ми вишлемо Вам \$25.00 долларевий Грамофон при отриманю заплатите ще \$10.00 всего отже \$15.00. В ДОДАТКУ ЩЕ 12 ПРЕКРАСНИХ СЪПІВІВ І ТАНЦІВ: Менцінський М. — ц. к. сьпівак. Ой зійди зійди Фінал. Як почуєш в ночі. Радуй ся Учителю. Гетьмани, Гетьмани! Ой, вишеньки. До сьміху, Монольогі і Танці: Мацек Французем. Ой куме, куме. У фотографа. Рах, цях цях. Дует, Млинаря і коваля. Коломійка. Ще додаємо 1.000 голосних ГОЛОК всео вартости 25 дол., лише за попередним надісланем 5 долларів а 10 дол. по отриманю. ЗАМОВЛЯЙТЕ у СВОГО! Ruska Knyharnia 850 MAIN St. Winnipeg, Man.

КАНАДА

часопись просвітна, економічна і політична виходить кожного тижня у вівторок.

Видавець:
Руська Видавнича Спілка в Канаді.

Річна передплата \$1.00
За границею \$1.50
Поодинокі числа 5 ц.

Адреса Редакції і Адміністрації:
„КАНАДА“
261 Fort Street
Winnipeg, Man.

CANADA

Ruthenian Weekly

Publishers

RUTHENIAN PUBLISHING CO. Ltd of CANADA

Theo. Stefanyk -- president
Paul Gigojczuk -- vice-president
Harry Bodnar -- sec.-treas.
John Sluzar -- editor.

Subscription Per Year \$1.00
Foreign Countries \$1.50
Single Copies 5 ct.

For advertising rates and all business matters address

RUTHENIAN PUBLISHING Co. Ltd.
261 Fort Str. Winnipeg, Man.

УВАГИ.

Ліберали в страху.

З нагоди появи нашої часописи „Канада“, вінницька ліберальна часопись „Manitoba Free Press“ помістила обширну статтю, яка займає більшу половину сторони т-зв. „Editorial Section“ (відділу редакційного).

Се мабуть перша стаття в згаданій часописі, трактує так поважно та обширно справу руського видавництва в Канаді, а рівночасно можливе становище Русинів та Поляків в тутешній політиці.

Голос так поважної англійської газети про наше становище та наші заяви, найбільше вказує на те, що ми трапили в саму середину, в саме боляче місце тих, котрі не раді бачити спільної та самооборонної акції нашого населення — а далі, що дорога, яку ми вибрали може справді принести добрі успіхи та вислід.

Вправді згадана часопись хоче уменшити значіння нашої заяви та нашого становища, приписуючи як появу нашої часописи так і зачатку вже роботу консервативному рядови взаглядю його представителів, премієрови Роблінови. Слі однак ліберальна „Фрі Пресс“ на повиспів опирає свої здогади і міркування, мусимо їй отверто заявити, що вона є в блуді, бо Русини в Манітобі вже не віднині суть симпатиками і прихильниками консервативної партії, тільки брак організаційної роботи і своєї преси ве давав нагоди побачити роботи та почути переконань і поглядів наших поселенців. Рівнож і не нинішніми були змагання мати свою пресу, своєю часописею, яка б відповідала переконанням і помагала розширенню сво-

їх поглядів та організаційній роботі між руськими поселенцями.

„Фрі Пресс“ постаралася перевести майже цілу четверту сторону, значить всі редакційні статі з першого числа нашої часописи „Канада“, та надрукувала весь той перевід, подаючи їх до відома своїм читачам. Ми вправді вдячні редакції „Фрі Пресс“, за таке інтересоване ся нами і нашою часописею, мусимо однак зазначити, що майже всі замітки редактора „Фрі Пресс“ оперті тільки на його фантазії та на не згідних з правдою фактах.

Вже в самій горі передрукуючи з нашої часописи виділ дирекції нашого видавництва, редактор „Фрі Пресс“ „перекоршав“, кажучи, що д. Гарі Боднар, фінансовий секретар нашої часописи, се провінціо-нальний Weed інспектор. Хоть тим способом дискредитувати нашу роботу і часопись, що мовляв, се все робота тільки консервативного ряду в Манітобі. Редактор „Фрі Пресс“ чув, що десь дзвонять та не знає бідачесько де; обов'язком однак його є довідатись вперед добре про все, а не подавати ложні вістки; він повинен був довідатись, що д. Г. Боднар, се урядник приватного банку у Вінніпегу, а не якийсь там урядовий інспектор.

Не забув редактор Фрі Пресс і відділити для нас, Русинів в Манітобі кілька виборчих округів, в яких мають виїти наші руські кандидати послами, яких буде форсувати провінціо-нальний уряд Манітоби, а про які ми самі ще до тепер нічого не знаємо, — ми однак за сью фантазію редактора Фрі Пресс дуже вдячні, і постарася, щоб теперішня його фантазія перемінилася в реальну будучність.

Редакція Фрі Пресс, передрукуючи в переводі наші замітки про відносини ліберального уряду в Альберті до Русинів та насильства міністра просвіти Бойла над нашими школами і учителями, а далі про прихильність ряду консервативного до нас в Манітобі, — симпатизує та боронить надужити ліберального міністра в Альберті Бойла, та бажає, щоб такі самі відносини занунали і в Манітобі, бо лише ось що: „Молоді хлопці руської і польської нації, які не знають і одного слова по англійськи учащують далі до учительських семінарів в Бреддоні і Вінніпегу, і по трілітній наупідуть учти англійської мови руських та польських дітей по фармах та виробляти з них канадійських горожан“.

Отсі слова редактора „Фрі Пресс“, якими хоче викликати в Манітобі, подібні альбертійським відносинам, та прямо провокує наше населення, є переходною всякої граніці, безлічною ложкою. — Нам прямо не хоче ся вірити, що така поважна часо-

пись як „Фрі Пресс“, смінаючи всяку етику, плакала правді в очи, та так безсовістно послугувала ся брехнею.

Нам не хоче ся вірити, щоби редактор „Фрі Пресс“ не знав, що до семінаря як в Бреддоні так і у Вінніпегу приймає ся тільки таких молодців, що скінчили публичну школу на фармах, або (і то не все) таких які мають середне образование зі старого краю, однак володіють англійською мовою. Сі услів'я прийняті до семінаря, були навіть надруковані на тій самій стороні в нашій часописі, яку редакція „Фрі Пресс“ казала собі перетолкувати, однак умисно се пропустила, щоби брехня вийшла гладшою та більш імовірною.

Редактор „Фрі Пресс“ про услів'я прийняті до семінарів мусить знати і знає однак умисно, свідомо допускає ся брехні, щоби проти згаданих семінарів, наших учителів та загалом нашого населення в Манітобі викликати негодоване англійського населення, а далі по поваленню консервативного ряду в Манітобі, роботи з Русинями в Манітобі те саме, що нині робить ліберальне правительство в Альберті.

Видавши наших учителів, підготовляючі школи в Бреддоні і Вінніпегу та учащуючих до них учеників, редакція „Фрі Пресс“ звертає нагло в противний бік та робить приемну міну — кажучи, що вона ніколи не була і не є противною двомовній системі шкіл, нашим учителям, а навіть по-важно деяких інструкцій дітям в їх рідній мові — а її лише розходить ся о те, чи наші учителі мають досить кваліфікації до учительського фаху, та чи зможуть вони з дітьми виробити добрих канадійських горожан. Та сей зворот, се підлецуване прихильникам двомовної системи шкіл в Манітобі, а далі нашим поселенцям які, річ прирідана, будуть боронити до упадлого своїх учителів та шкіл, — зрозуміє кожний думаючий чоловік, бо се тільки викрут, се тільки замилюване людям очей. Сего самого викруту уживав і уживає ліберальний міністер в Альберті, Бойл та його компанія. І у них говорить ся про кваліфікацію, та незнане англійської мови і під сим позором допускає найгірших надужити. Редакція „Фрі Пресс“ знає дуже добре, бо мала вже нераз нагоду переконатися, а если не знає, так повинна знати про те, що говорять самі англійські інспектори, а далі різні фахові, які сею справою інтересувались, — що в школах, де учили наші учителі, діти скорше і більше знали по англійськи, як в тих школах, де руських або польських дітей учили учителі — Англіки. За се писалося в часописі і ми не сумніваємось, що про се знає редактор „Фрі Пресс“.

Дістаньте безплатну ФАРМУ

В ВЕЛИКІЙ КАНАДІЙСЬКІЙ ПРОВІНЦІЇ

МАНІТОБІ

ДЕ

панує добробит.

Манітоба є славною через свою багату землю, котра родить найкращу пшеницю в світі, а також і всяке друге збіжжя — овес, ячмін'я і т. п. — і найкращу огородину в світі.

Манітоба була першою провінцією Західної Канади, що привабляла поселенців, а будучи найдавніше заселеною она дає нагоду до успіху своїми школами, телефонами, дорогами і т. и.

Кожний фармер, що займає ся мішаним господарством і плекає худобу, безроги, вівці і коні, або огородину і молочарські продукти, має найбільший ривок в Західній Канаді. Все що фармер продукує зараз закупує ся і завжди по добрій ціні місцевими купцями

Безплатні Гомстеди, що складають ся з 160 акрів, роздають ся поселенцям урядом і багато Русинів розпочали фармерство на сій землі і тепер стоять на добрім становищі.

Если хто не хоче зараз розпочинати роботи на своїй фармі доки не зрозуміє обстановки краю, той може легко знайти роботу на якій будь другій фармі за добру платню. Опісля набувши практики може мати свою власну фарму.

Манітоба має ще досить місця на тисячі поселенців, бо Манітоба є дуже велика країна, рівна кільком європейським провінціям злучених разом. Приходять до Манітоби і будуть незалежними.

Напишіть ще нині за гарною ілюстрованою книжкою про Манітобу. Она вам буде вислана БЕЗПЛАТНО если ви напишете до:

Department of Agriculture
Winnipeg, Manitoba, Canada.

КУПУЙТЕ ШЕРИ

в Руській Видавничій Спілці

яка видає

руську тижневу часопись „КАНАДУ“

Інкорпорований капітал Руської Видавничої Спілки вносить \$20.000.

Шери продають ся по \$1.00 (одному доларови) один.

Кожний Русин повинен купити собі шер в нашій Спілці і стати членом нашого видавництва та інтересуватись його розвитком.

По всякій інформації пишіть на адрес:

„CANADA“

261 Fort Str.

Winnipeg, Man.

Ширіть і передплачуйте часопись „КАНАДУ“
Передплата вносить тільки \$1.00 на рік.

Замовляюча картка на „Канаду“.

Просимо вшити сю картку і надати на адресу: „CANADA“ 261 Fort Str. Winnipeg, Man.

Ruthenian Publ. Co. Ltd.

261 FORT STR. Winnipeg, Canada.

Прошу о висилку мені „Канади“ почавши від.....

Ім'я.....

Адреса.....

Почта.....

Та „Фрі Пресс“ ніч не говорить і уперто промовчує про „кваліфікованих“ учителів англійських, які знають в школі не тільки нашу мову, а дозволяють дітям уживати виходка і т. п., а сего-ж допускають ся „кваліфіковані“ англійські учителі в Альберті, яких наставив міністер Бойл на місце прогнаних наших учителів.

Ми не сумніваємось, що редакція „Фрі Пресс“ знає а коли не знає, так повинна знати, що правдиву кваліфікацію набуває ся аж через практику і певна річ, що наш учитель, який скінчить семінар в Бреддоні чи Вінніпегу, а опісля через якийсь час буде пра-

ктично приміювати свою науку, буде більше знати і буде мати більше кваліфікації, як перший-лінійний ліберальний агент, якого настановив п. Бойл, або йому подібні, учителем.

Редактор „Фрі Пресс“ однак замикає на все очі. Обороняючи ліберальний ряд в Альберті, та хотючи

такі самі відносини запровадити в Манітобі, вольте мати учителем злочинця — насильника, однак ліберального агента, як нашого учителя з кількітною практикою і знанем англійської мови, якому не можна ніч більше закидати, хіба те, що він Русин.

(Конець буд.)

П. КАРМАНСЬКИЙ

МАЛПЯЧЕ ЗЕРКАЛО.

(Листи з Канади і про Канаду до „Канади“*)

Мої перші кроки на канадійській землі.

Коли я покінчив свої заняття як приват-доцент першого канадо-українського університету з тузином слухачів, з яких половина на викладах спала, а друга половина займала ся розмовою цвітів, бо християнської мови не розуміла тай на горі сей університет-відряду був позгавлений на таку часту європейську стопу і числив між імастрикульованими слухачами також і кілька представниць красного полу; коли я навчив ся тавець між ножами, який є конечний для сего, хто хоче пустити ся на „Мейн-стріт“ Вінніпегу, на якій (чи може на якій) розбиває ся о кожній порі дня і року 5.000 „автомобілів“ (як каже п. інспектор від укр. міністерства просвіти), ведених ручками красавиць, і 10.000 грам-ваїв (назвм їх відряду уриловим язиком: стріт карів), що не уживають дзвінків, аби не вагадували католицьких церков, коли — та гов! Зачім з кінця.

Я взяв всі потрібні інформації, як прим. що „галішени“ не вільно під загрозою 500 дол. карм пловати на „сайд-вок“ (назвм по українськи: тротоар) підчас коли Англіїців, що замість курити пеують тютюн як наші Бойки, о се просить ся в цілі скрошлюваня пороху; або що тут не треба ніколи носити бравінга, бо 1.) коли на вас нападе який пан, то перше всего просить для вашого власного добра аби ви були такі чемні і підняли руки в гору („hands up!“), а тим самим не фатигує вас стріляниною; 2) коли не найде у вас ні кводра, то вложити вам до кишені доляра, а відтак конне негодя, що не уміє заробити (від сей пори я все по півночі волочуся ріжними закамарками), я взяв сі і всякі інші потрібні посенення і удав ся на обзорни столиці Манітоби, будучої заморської української республіки з Кратом на чолі, як єї президентом.

Провідника і пляву я цілком непотребував, бо ціле місто покраєне простими „стрітами“ і „евню“ як шіхивниця на блоки і в нїм не заблудить навіть слїпий від уродженя. І так гордий з сего, що хоч в однім „європейським“ місті всау обїзли ся без провідника (як я не знав чого, то читав ся полїсмена і після його вказівки, з якої не розумів ні слова, шов на змяні і все зайшов на прерїї), я шшов оглядати незвичайности міста.

Я бачив „гавзи“ паперові, солом'яні, бібулові, деравлані, цеглані, камінні, мармурові, порцелянові, зелїзні і сїм подібного будовляного матеріалу-від одного до 15 поверхів високі. А відтак оглядав я місцеві вистави штуки. В одній „National Gallery of Arts“ бачив я дешеві фотографічні знимки ординварних жидків і пикатих фармерів та „кавбоїв“ (пастухів з преїї); в другім „Canadian Museum“ оглядав я з великим заінтересованем зелїзні плуги, граблі, лопати, сковороди, баняки, ший і т. п. Твори штуки, що вишли з таких артистичних робітень, як слюсарня, кузня і т. п. (Для усуненя непорозумїня скажу, що в Італїї, в родинвїм місци штуки, артистами називають ся голярї, рубачі, столарї, і др.).

Потім шшов я до інших „сокровищ“ штуки, а іменно до театрів (читай „мувін-пїкчер“, або по українськи: кіна). Я звїдїв 800 театрів і мав сиражний цир. Крім дуже симпатичних „кавбоїв“ „пайв“ (плицків з лопуховою начинкою), бачив я тут немовлят, що продукували ся на спенї гарними снївами і чудовими декламаціями; а після кожного представлення я ще брав участь в танцях, які додають на причинок для молодшого поколїня. А все те за 10, а для гостей від 1-3 лїт за 5 центів.

Пізнїше оглядав я се добродїйне заведене для нашого народу, що зве ся Сїпіяр або по вченому „Canadian Pacific“ яке своїми будівлями займає 2/3 часть Вінніпегу. А шойно після сего звернув я увагу на другї гуманїтарні заведеня, що називають ся „бїрї“ а по хрещеному корчми. Вправді кожного „галїшена“ що посмївби вшити ся, забирають на безплатний вічлїг до поліції, але тому, що сі приписи не відносять до інших національностей, бари в кожній порі такі повні, що я ніколи до нїнішнього дня не мав щастя дотиснути ся до ляди, аби пізнати смак „whisky, brandy“, або що для мене як педагога, важнїше „teacher's brandy“ (учительської горівки). Та на щасте один з наших земляків дістав „лайсенс“ (концесїю) на угоренє першого українського бару і маю надїю що він як для мене зробить виїмок і подасть менї при нагодї чарку через голови тисячної армії, яка береже його з ранку в його твердинї за лядою. Дожидуючи сей спосібности, я наразї подав ся намісто оглядати дальші знаменитости.

Улицї тут простї і досить довгї, бо заки перейдеш деревляним „сайдвоком“ з одного кінця вулицї на другий, то можеш перечитати найгрубшу українську повість від предидо послїслова.

Бо треба знати, що в американським місті, що чисить приміром 10 тисяч жителїв може помїститись 10 європейських міст з таким числом населеня. Причиною сего є ся обетавина, що в серединї міста льоти (парцелї) єуть такі дорогї, що нїякий

мілїонер не веслї їх купити і тому вони стоять кое з табличкою for sale (на продаж), дождаючи слушно-го часу і з кожним днем виростає на них буйнїша трава і з кожним днем їх ціна подвоюєсь. Так це як хтось хоче бачити правдивї прерїї або ціти на польованє вазяці то мусить їхати в центр міста, бо на давних прерїях розкинулись доми жителїв даного міста. А мимо сего, що кожде місто розкинуте на десятки миль вздовж і впоперек, находять ся тут доми, з яких ве-один є пристановиском кількох тисяч жителїв. Одного разу хотїв і відшукати число помешканя одного банкіра, я мусїв перечитати на скрижалях з іменами льюкаторів сего дому кілька сот назвиск і шойно дійшовши до половини спису, виїсєв, кого потребував. На другий раз постановив я все, коли буду відшукувати в якійсь домі число помешканя бажаної особи, брати зі собою крісло. Бо сего фатального дня я захорїв на ноги від довгого стояня.

Мїж дрібнїшим крамом на вулицях, звернули на себе мою увагу українські адвокатські інституції, а відтак англїйські діти. До тепер я гадав, що лиш Рим має гарні діти: та бачу, я находив ся в блудї. Коли сі ангелїта ловлять мене, як я їду задуманий вулицею, на стричок, або витають симпатичним привітом: гелов! то менї так любо на душі, а заразом так сумно, що я бездїтний батько і що не маю потїхи так як Англіїці, а після їх звїрця і наші канадійські Українці, що в 24 р. житя мають пересїчно тузинових англїят.

Друге, що менї подобалося в Канаді, се тутешнї красавиць. Личка в них дїточо-веселїні, очка як не-лабудько, волосє чисте золото, а усточки як маливи. Так і хочеть ся взяти таку любу головку в долонї тай вицїлувати єї маливи — але при кожній з них стоїть як ангел хоронитель суворий великав-послїсєв, що своїм срашим поглядом забиваєє у вас всякі естетичнї почуваня. Та, що за варварська конституція!... Головним занятєм жінок у Вінніпегу є купованє блюзок і інших частий жіночої гардероби на складї „Лто-ва і Сп.“, де в кожній порї дня на десять поверххна-ходить ся пївтора тисячки продавцїв, пів мїлова купуючих жінок і стїлки товарів, що як би звїз сюди все добро з усіх жидївських і католицьких склепїв міста Тернопольа, то ще не заповнив би Ітона навіть до 5-ого поверху. Дїстанєш тисячку, як не дїстанєш тут сего, чого тобі треба. Так поясняв менї земляк, що був моїм провідником у Ітона (се одинокє місце, де я був би заблудив без провідника на певно). Я хотїв зробити експерїмент і заробити легким способом тисячку. Та на біду не істребував нічого. Банани і „олдчам“ дістаю від комітету, який мене спровадив сюди на годиннї виступи; чого-ж можу потребувати? Я глянув на морські очі просяючої вісімнадцятилїтної красавиць, що ждала на замовленє і їдучи за голосом мого поетичного-серця, прсмовив весєлїю, але з жартом: „Love, if you Please“ (прошу любозї). Та мої слова здавїв ще на устах мїй товариш, що знає краще тутешнїй кодекс моральности. Я що їно пізнїше дізнав ся, що любов дозволена тут тільки Англіїцям. Щасте, що я висказав своє жаланє власним акцентом і дїтчина незрозумїла, чого менї треба; а то був би я відшуктував що найменше піврїчним арештом і депортацією до свого місця уродженя. Бо Англіїці дуже чемні, але зглядом своїх, і дуже толерантнї, але гїлки для своїх як прим. для апостолів „армії спасєня“, що на кожнім корнерї танцюють грають так фальшиво, як се потїфлять тільки вони, снївають так, як наші наваши на третий день весїля і проновїдають так, що доводять слухачїв до самовбїйства.

Пишучи єї стрічки думаю про англїйські дївчата; не маю на увазі муринок, що вправді дуже елегантно убирать ся далеко краще чим наші львівські жидівочки (з лїнї А-Б), ані моїх краянок гр. кат. віроєсповїданя. Сї останнї зовсїм нагадують менї наших красавиць, що служать у жидїв і бавлять їх потомство на Валах, або на Високім Замку. Раз лишень завїв мене мїй патріотичний нюх, при помочї котрого пізнаю кождо землячку на пів милї; а було се в готелї на обїдї. В готелях услугують до столу все наші дївчата, яким поліційно заборонено говорити по руськи, одначе сїм разом менї услугувала дуже гарна і симпатична Англіїчка. Але придививши ся ближше, я переконав ся що се моя давна служниця, Марина з Загробелї в Тернополї. Я так врадува ся відкрїтем, що скрикнув: „Марино, як ся маєш?“ Та замість відповісти на мїй привїт, моя красавиця підняла тільки налєць до носа і прошептала: „Tis not allowed to speak Ruthenian“ а) Але се мене не збило з пантелику. Я зїрвав ся з крісла, відчинив рамена як вітрак широкї крила і скрикнув ще з більшим жаром: „мама не лївчина! Ходи най тебе видїлю, Марусю!“ — Відповіла сискнїно: „Tis allowed but to Englishmen“ **) — Я відряду єїв як опарений, який і бідний, що не вродив ся з утроб англїйської!

(Дальше буде).

*) Не вільно говорити по руськи
**) Се вільно тільки Англіїцям. — П. К.

Вїсти з Канади.

Приїзд проф. Карманського до Брендону. — Дня 12 с. м. приїхав проф. Карманський на свою нову позицію т. зн. до укр. семінара в Брендонї. На привїт приїзжому виїшли всі ученики тутешнього семінара, переважно його давнї слухачі з Курсу Висої Осєвити у Вінніпегу з учителем Норквеем на чолї.

Від понедїлка 15 б. м. починає ся шкільна наука для учеників, що покінчили першїй або другий рік семінара, а надто вечерами продовжує п. Карманський вінніпегський курс з обсягом найнїшої літератури. Цїкаве, що найбільше заінтересував ся приїзжим професором тутешній репортер ліберальної часоп. Фрі Прее, який допитував ся за ним вже кілька разів і конче хотїв з ним „бачити ся.“

Оскарженє визначних урядників бувшого правителства Лорїера. — До Оттави прибув в суботу Т. К. Ferguson, К. С., якому припоручив теперїшний уряд розслїдити справу продажї державних земель за адмінїстрації Лорїера. Фергусон в тимчасовім своїм рапортї підносить оскарженя проти визначних урядників які за правлїня Лорїера мали допускати ся всяких некоректностей і помімо того до нїякого дня займають свої місця, як державнї урядники. На разї не піднято нїякої акції, шоби усунути та потягнути до відвїчальности згаданих урядників а цілу справу відложено до того часу, коли з подорожи по західних провінціях поверне мїністер Роч.

Заклад о 3000 долаях.

В суботу прибув до Торонто, Онт. У. Бравнї ветеран англїйської армії, який заложив ся, що дорогу з Providence R. I. до Вінніпегу, се є 4.000 миль, перейде піхотою в протягу п'ятиох мїсяцїв. В часї сього „спецїалу“, не вільно йому в нїкого цю небудь просити (жебрати), пожити, або красити. — Єсли Бравнї-ому удасть ся перейти в означенім часї згадану дорогу, та не переступить умов залогу, отримає 3.000 долаярїв нагороди.

П'ять людей тяжко ранених.

П'ять людей зїстало тяжко ранених в Едмонтонї, при улицї Алберт, в тїм місци, де сю улицю перетинає С. Н. Р. трека; іменно на трамвай (стріт кару), який переїздив улицю Альберт, вїхав тягаровий трен, якого не зауважено зі стрїт-кари. Між раненими находять ся кондуктор мотормен і три женциви, які находились в карї.

Виплатило ся.

На сходах перед дверми „ленд офісу“ в Саскатув, чекав Фред МкГован сорок день і сорок ночий, коли на нього прийде черга взяти для себе вибрану фарму. І терпеливість його виплатила ся. Минулої суботи при-

шла на нього черга і він взяв фарму в Гуз Лейк, яка, як сам сказав заплатити йому за кожний день чеканя 100 долаярїв. Справді ви платило ся чекати.

Після обчислення тов. Lake Shippers Clearance, в бїжучім 1913 році три західнї провінції, а то: Манїтоба, Саскачеван і Альберта видали збіжя, як слїдує: 176.900.600 бушлїв пшеници, 224.270.000 бушлїв вїсєв, 34.000.000 бушлїв ячменю і 13.600.000 бушлїв лєну. Видатність збіжя в сїм році є приблизно така сама, як була в році минулїм.

Загасив пожар молоком.

Командант поліції в Норд Бателфорд, пореколячи мостом з сего міста до Бателфорд, побачив, що міст займив ся і починає горїти. Не маючи під руками води, якою мїг-би угасити вогонь, затримав як раз переїзжаючи туди віз з молоком і все скїлькисть молока, яка находила ся на возї, ужив замість води до загашєня пожару.

Кинув ся в водопад Ніагара.

Незваний молодий чоловік, який числив около 20 лїт житя, кинув ся з вистаючої скали в водопад Ніагара. На березї не полишив нич більше, крім кавалочка пацєру, на яким було на писано: „Батьку не тужї“.

Свідками сего чину, були тільки двї молодї сестри Поттер з Сарвія, Онт., які про сей випадок дали зараз знати поліції.

Перепровадженє страйкарів з Вікторїя до Ванкувер.

В п'ятвицю прибув потяг з Вікторїя до Ванкувер, яким перевезено 50 арештованих страйкарів в Нанаймо Б.К. Арештованих супроводжали товпи народу, а також жінки і діти увязєних, які по дорозї снївали робїтничї пісні. Підчас відставлюваня арештованих до визвоїлї, прийшло знов до голосних негодоваць та улїчних заворушєнь. Полїція розганяючи товпу, арештувала двоє демонстрантів, за нарушенє публичного супокою.

Marathon Auto Livery

Предприємство аутомобїлїв до поїллок,

Властвитель M. FLY.

Голосїть ся на адресу:

865-867 MAIN Str.

Phone St. John 123 & 2089.

П. И. АЛЕХНО

Русько-Польський заклад фотографічний, повозовий і погребовий. — Аутомобїлї для винайма, карити на весїля по \$3.00. Заходїть в потребах до мене на адресу

376 Selkirk ave.

Телефон: St. John 1794, Winnipeg, Man.

Elliott, Macneil & Deacon

адвокати, повновласники і нотарї заступають в судах кариных і цивільных
Офіс: 316 McIntyre Block
Phone Main 18 & 19 Winnipeg, Man.

*) Застерїгаю з горї, що всі листи основанї на фактах. Автор.

Гр. Толстой.

Полонений на Кавказі.

Правдива подія з російського.

Один молодий шляхтич служив офіцером на Кавказі. Називався Шілін.

Одного дня прийшов лист з дому. Его стара мати писала: „Я вже постаріла і хотіла би ще раз перед смертю побачити мого улюбленого сина. Приїдь прощати мене з Богом до твоєї служби. Але оглянула мене для тебе і за жінкою: вона розумна, хороша і має село. Як собі її сподобаєш, то можеш її взяти і на все тут лишити“.

Шілін погадав собі: „То правда, мати вже ослабла, може й не побачити її ніколи. Треба їхати, а як дівчина хороша, то можна би її оженити“.

Пішов до свого полковника, взяв відпустку, попрацював з товаришами, купив своїм воякам чотири ведра горівки на прощання і приїждив до від'їзду.

Тоді була війна на Кавказі. Дорогами не можна було перейти ні в день ні вночі. Коли який Росіянин вийшов або вийшов з укріпленого міста, то его зараз ловили Татари і убивали або гнали до неволі в гори. Тому заряджено, що два рази в тиждень мали вояки супроводити подорожних з одної кріпости до другої. На переді їм ішло військо, а в середині їхали подорожні.

Діялося влітку. Раненько зібралося перед кріпости кілька возів, військо вийшло і рушило в похід. Шілін їхав верхом, а его річи везено на фірах.

Так їхала каравана яких 25 верстов. Похід ішов поволи: то вояки задержалися, то злетіло колесо або кінський станув і всі ставали та ждали.

Сонце стояло вже з полудня, а каравана уйшла ледве половину дороги. Порох, душність, спека і нігде ніякого сховку. Степ був пустий: ні одної деревини, ні корчики вздовж цілої дороги.

Шілін поїхав наперед, задержав відтак коня і ждав, доки не настане товариство. Він чув, що там за ним гурляють: то був знак, аби знов задержатися. Шілін погадав собі:

— Що би то було, як би я поїхав далі сам без вояків? Кінський добрий, нападуть Татари, то втечу. Або може не їхати?

Так стояв і думав. Над'їхав другий офіцер до него, Костилін, з рушницею і сказав:

— Шілін, їдьмо далі самі. Я вже сили трачу хочучи їсти, а та спека! Мою сорочку можна крутити як вмічене полотно.

Костилін був такий, грубий хлопець, червоний як бурлак, а піт аж заливав его. Шілін думав хвилину, а відтак спитав:

— Чи твоя рушниця набита?

— Набита.

— Ну, то їдьмо. Але даймо собі слово, держатися разом, нехай буде, що хоче.

І вони поїхали дорогою наперед. Їхали степом, розмавляли і розглядалися на всі сторони. Довкола можна було далеко видіти.

Коли степ кінчився, пішла дорога поміж двома горами вузьким ярком. Шілін відозвався:

— Видімо на гору і розгляньмося, інакше можуть нас несподівано напасти.

— Пощо? їдьмо лиш наперед.

Але Шілін не зважав на ті слова.

Не можна — відповів — завжди тут на долині, я їду сам на гору і погляну.

І він повернувшись конем вліво під гору, Шілін мав мисливського коня, котрого ще лешатем купив за сто рублів з табуна і сам уїдав. Кінський мов на крилах виніс его на вершок. Ледве там опинився, побачив недалеко громадку татарських іздів. Було їх до тридцять люда. Він скоро завернув коня, але й Татари побачили его і пустилися за ним, і женучи галлопом, добували свої рушницю. Шілін гнав як вихор з гори і кричав до Костиліна:

— Стріль! — А до свого коня приговорював: — Ратуй мене, вороний біжи, і не спотикайся — бо інакше я пропаю. Як возьму рушницю то сам не піддамся.

Але Костилін замість ждати, пігнав скоро лиш побачив Татарів, з диким пострілом в напрямі кріпости. Нагайкою бив коня то з одного то з другого боку. В тумані пороху видно було лиш, як хвіст коня маяв.

Шілін порозумів своє небезпечне положення, ему випала рушниця, а самою шаблею нічого вдіяти. Він пігнав конем назад до каравани і мав надію утечи. Втім побачив, як шістьох Татарів забігає ему з боку дороги. Він мав вправді доброго коня, але вони мали ще ліпші і забігли ему дорогу. Хотів повернути, але кінський біг вже з таким розгоном, що не можна було его здержати і ледів просто на Татарів. Він бачив, як якийсь рудобородий Татарин наближався до него на сивім коні, бачив як сопів, щирив зуби і прицілював.

— Ах — гадав Шілін — знаю я вас, чорти. Попаду живий в ваші руки, то нагайками покалічете і вкинете в яму. Живий не можу впасти вам в руки.

Шілін був малий але відважний чоловік. Витягнув

шаблю і пустився просто на рудобородого Татарина, гадаючи собі: Або переїду его, або розлуплю голову на двоє.

На жаль не міг Шілін того зробити; зпозад него вистріляли і его кінський поцілений упав на землю і придавив Шілінові ногу.

Хотів піднятися, але в одній хвилині звалилося на него двоє вонючих Татарів і скрутили ему руки назад. Він кинув собою і струтив з себе Татарів, але прискочило ще троє других і почали его бити кольбами рушниць по голові ему потемніло перед очима і він упав на землю, Татари вхопили его, взяли ремені, які все мали з собою, звязали ему руки на спині і поволікли до сідла. Здерли ему шапку з голови, здохмили чоботи, перешукали всі кишені, забрали гроші і годинник та подерли на нім ціле убрание Шілін оглянувшись за своїм конем. Лежав так, як упав, і бив ногами, але не міг піднятися; в голові мав діру, звідки випливала чорна кров і закрасила до вкола землю.

Один Татарин приступив до коня і почав знімати з него сідло. Але що кінський все ще мучився — то Татарин витягнув кинжал і перерізав ему гортанку. Дався чути голос подійний до свисту, кінський здригнувся і здох.

Тепер здохли з него татари сідла і упряж. Рудобородий вів на коня, а другі подали ему Шіліна на сідло, привязали его, аби не упав, до пояса Татарина і взяли его з собою в гори.

Шілін сидів за Татариним і сопів а его лице дотикало татарських плечей, Крім широких плечей, товстої шиї і голеної синявої голови під шапкою не бачив нічого. Шілінова голова була розбита, сквіпіла кров прилипла до скрانی. Але він не міг ні поправити ся ні обтерти крові. Руки були так сильно звязані, що він чув у вставках сильний біль.

Довго їхали з гори на гору і коли перейшли якусь річку, дісталися на гору і поїхали вею вздовж вузької долини.

Шілін хотів уважати, куди їдуть, але его очі були заліплені кровю, а він не міг їх обтерти.

Між тим смеркло ся; переїхали ще через малу річку, почали вибирати ся на каменисту гору і нараз запахло димом. Озвася брехіт неві, они приїхали до авла (татарського села.) Татари позлазили з коней, збіглися татарські діти, обступили Шіліна, свистали, тішили ся і стали на него кидати каменем.

Татарин розігнав дівтору, здохнув Шіліна з коня і покликав наймита. Появився Ногаєць з сильними лицяними кістками. Сорочка на нім була подерта, груди були цілком нагі. Татарин видав ему якийсь приказ. Наймит приніс диби: два дубові клецьки, обиті на обох кінцях зелізними перстеними. При однім перстені висів ланцюх і колодка.

Шілінови розв'язали руки закувавши его в диби, повели до шони. Тут втрутили его до середини і замкнули двері. Шілін упав на гній. Якийсь час лежав там, відтак руками почав глядати за якимсь ліпшим місцем на нічліг.

II.

Майже цілу ніч не закривав Шілін ока. Ночи були короткі. Він побачив крізь шпару ясність. Встав, приступив до неї і почав дивитися.

Перед его очима простягла ся дорога, що вела в долину; по правій руді стояла татарська хата і два дерева коло неї. На дорозі лежав чорний псе, квіз з кізками ходила по подвір'ю і пасла ся. Він побачив ще дуже молодого Татарку в червоній сорочці, підперзану, в штанах і черевиках, з головою прикритою кафтаном. На голові несла бляшану коновку з водою і ішла з долини. За руку вела обголеного малого татарського хлопця одітого лиш в сорочку. Татарка з водою уїшла до саклі, а на подвір'ю вийшов вчорашній рудий Татарин. Мав на собі шовковий короткий кафтан, на рамени припояє висів сріблом окований кинжал, на ногах мав черевики, але без панчіх. Хвилину постояв, видав наймитові якийсь приказ і відійшов.

Відтак приїхало двоє хлопців, що напували коний. Писки коний були мокрі. Згодом збігли ся хлопці з села. Були одіті лиш в сорочки, голови у всіх були голі. Они взяли довгий прут, підійшли до шони і почали крізь шпару заглядати і дразнити полоненого. Коли Шілін кричав на них, відскакували від стіни і утікали.

Але Шілін хотів пити, его горло цілком висхло і він гадав: „Коби лиш хто прийшов подивитися до мене“. Втім почув, що отвіряться ся двері. Увійшов рудий Татарин, а з ним ще один, трохи низший і чорніший на лиці, Він мав чорні, блискучі очі червоне лице і малу підстрижену борідку. Був веселий і заодно сьміявся. Одітий був ще ліпше як тамтой: его кафтан з синього шовку був обшитий золотими тороками. Припояє мав великий кинжал в срібній оправі; малі черевики з червоного сафїну були також вишивані сріблом; на малих хороших черевиках мав другі, більші. Шапка була з дрібного козуха.

Рудий Татарин увійшов до середини, сказав щось, може який проклін і перш ніж о одвірок, задержав ся. Бавив ся своїм кинжалом і дивив ся з боку як вогні на Шіліна. Не так другий Татарин: легко, звинно увійшов до шони, приступив до Шіліна, покляв его по рамени, прикунув на землю і почав щось по татарски оповідати, при чім то моргав очима, то прищоклював і потвтаряв часто слова:

(Дальше буде).

ПОРАДИ ДЛЯ ФАРМЕРІВ

Праця в оборі.

Зима, се є час, в котрім господарі в більшій часті займають ся оборою. В зимі товар стоїть звичайно в стайні і тільки господар все заглядає до стайні подивитись, чи його худібка не голодна, напоєна, або чи їй чого не бракує. Чин частіше заходить господар до своєї оборои, тим більше і скорше ознакомлює ся він з прикметами свого товару.

Кожний господар, хоч би мав лиш кілька коров в своїй оборі, повинен робити проби, то є пізнавати, кілько котра корова дає молока. Коли побачить пр. що одна з його коров дає за мало молока і не заплачуть навіть за своє утримане, то є робить господареві страту, повинен її позбутися. Часом може трафити ся в оборі навіть більше таких коров, а господар котрий не буде за сям глядіти, наносить сам собі шкоду.

Хто має більшу скількість коров так, що не зможе запам'ятати, котра з них є ліпша на молоко, а котра гірша, в таким случаю повинен господар при доєнню записувати собі до книжочки. Пізнавши в той спосіб морочну вартість своїх коров, повинен фармер корови гірші продавати, а на їх місце постарати ся о ліпші.

Купуючи однак корови, не можна все пізнати, чи є корова добра на молоко, то му найліпше молочні корови виховувати самим.

Ствердженням є факт, що теля, яке походить від доброї молочної корови і від бугая, якого мама була такою доброю на молоко, — буде подібним своїм родителям, значить ся буде добре на молоко. Після цього повинен господар старати ся виробити добру расу товару в своїй оборі. Телята, які походять від коров даючих мало молока повинно ся продавати, а навпаки затримувати телята від коров молочних.

Все те тільки може зробити той господар, котрий буде записувати собі кілько котра корова дає молока. Записуючи, може господар рівнож збільшити скількість молока, коли корови, яка дає більше молока, будуть давати більше лишної поживи. Власне такий спосіб живлення коров дав в останніх роках гарні результати.

Про коні.

Кінський є одним з найпожиточніших домашніх звірят. Про услуги, які віддає кінський чоловікови, знає навіть кожда дитина.

До недавня уживано коний головю до праці, та в останніх часах, в деяких європейських краях уживають к о н и й навіть на мясо.

Як великою і розповсюдженою є годівля коний, вистарчать лиш згадати, що в самих Сполучених Державах число коний, як вика-

зує статистика, виносить 19 мільонів штук.

На годівлі і продажі коний роблять годівлі великі зиски, однак, як при всім, так і при годованю і плеканю коний треба знаня, треба умілости, тому нехай наші господарі-фармери не заведуть кожної нагоди, де можуть довідатися, вичитати та дістати вказівки про обхажене ся та годівлю коний.

Кормлене лошат.

Між кормленем лошат а телят заходить велика різниця. Лошата можуть сясти коли захочуть, підчас коли сеане телят обмежує ся. Єсли кляч (кобила) має за мало молока, то належить лошатам подавати коровяче свіже молоко, подаючи з початку по 2 кварта денно, а пізніше можна давати молоко збиране, поспенно підбільшаючи порцію від 4 до 9 кварт на день. Так годувати лошата можна через цілий рік.

Побіч цього треба однак лошата як найскорше привичати до пащі.

Вже по кількох тижнях можна подавати лошатам 2 до 3 кварта денно вівса. Єсли лошата кормить ся коровячим молоком, треба додавати до молока трошки цукру.

Як кобила є жеребною, треба її добре годувати, не запрягати до тяжкої роботи та постарати ся, щоби мала як найбільшу вигоду.

Треба рівнож уважати, щоби жеребець (огер), який має запліднювати кобилу, був добре годований, здоровий, та щоби уживав як найбільше руху.

Всього того вимагає сама природа, а хто про повисше сказане не дбає, не може сподівати ся здорових та добре розвинених лошат.

Як належить доїти корови.

1. Доїти всегда чистими руками.
2. Перед доєнем чисто вмити руки.
3. Перші кроплі молока здокувати на землю.
4. З кожного дійка скоштувати молоко.
5. Ліпше є доїти на вхрест.
6. Доїти уважно і старанно.
7. В часі доєня вистерігати ся галасу і всего, що непокоїло би корову.
8. Доїти належить скоро і без перерви.
9. Видокувати до послідної каплі.

Як хоронити мясо від мух.

Щоби охоронити мясо від мух, дуже добрим способом є прикривати мясо чистою стиркою, намоченою в оцті і старанно викрученою. Тоді мухи не тільки що не будуть сидати на мясо, але також не будуть в нім зносити своїх яєчок, котрі є власне причиною скорого псутя мяса. В той спосіб ужитий оцет цілком не впливає на смак або барву мяса.

Яйце.

Кожний знає, що кури розмножують ся з яєць. Щоби з яйця було куря, треба щоби курка, поки зне се яйця, була запліднена через півня. З яєць не запліднених, або як їх люди звуть „чистих“, не буде плоду. Зміст яйця окружений скаралупою. Сама скаралупа вносить майже 10 проц. загального тягару цілого яйця. Зараз за скаралупою видно тонесенку плівочку першу а за нею другу. Між ними обома плівочками міститься на грубим кінці яйця воздушна комора. Коли в якийсь день дивитись на незасиджене яйце до сонця, то воздушна комора представляється як менше більше кругле темне пятно. В яйці залеженім комора побільшається і виглядає до світла як велике біле пятно. За другою плівочкою знаходиться білок. За білком є ще одна плівочка а аж за нею знаходиться жовток. Жовток плаває в білку. Може він однак так плавати лиш в гору і в низ а ніколи на боки. Жовток не може перевернутись в яйці, бо его держать в обох протилежних кінцях як би маленькі пружинки. Хиба коли яйцем б'ється, тоді нагло проривають ся пружинки і жовток перевертає ся, куди попало.

Куряче яйце має в собі 11-40 проц. білка, 10-80 проц. товщу, 9-60 проц. частий мінеральних а 75-76 проц. води. Зародок міститься на верхку жовтка. Смак яєць є зависимий від корму який даємо курам. Тому треба старати ся, о скільки можна, давати курам чистий корм. В чотири, або п'ять неділь після того, як курка знесе яйце, починає оно неувати ся. Надсуті яйця можна пізнати по тім що коли кинути їх в дуже наслену воду, то не падають на спід а плавають муш по середині, або під верхом начиня.

Розплодові яйця т. е. такі, що їх уживаємо під квочку, не повинні мати більше як дві неділі. Є люди, що з виду яйця та з его величини, беруть ся ворожити, що з него вийде ся: чи півничок, чи курочка. Однак того рода ворожба не все сповняєє, та й вже крайний час перестати в таке вірити.

Л і п ш е.

— Чи може бути що ліпшого в світі від порції доброї горілки? — кликнув одушевлений піяк.

— О, чому ні, відповідає його товариш; фляшка горілки всегда ліпша від порції.

Порозумілись.

Я, егомось прийшов, а бисьте ми дитину охрестили.

— Коли ти егомось, то пощо до мене прийшов, охрести собі сам відповідає святичаник.

Гумористика.

В реставранті.

Гіст: Кельнер! — чому так захваляете всім гостям теллчу печеню?

Кельнер: Бо уже від трох день пригрівасмо єї на ново, і як ще тепер гості єї не спожиткують, то ва конець будемо мусіли самі з'їсти єї.

Відплатив ся.

Один пекар купував звичайно масло у знакомого шгорника, і від якогось часу зауважив, що трифунтова міра не має ретельної ваги; через те заскаржив шторника до суду.

В суді запитано оскарженого, чи має вагу.

— Маю — відповів шторник.

— А фунти маєш?

— Ні, не маю — каже знов шторник.

— Якже ти важиш масло? — питає судія.

Робю се, відповідає шторник, цілком звичайним способом. Від того часу, як пекар купує у мене масло, я купую у нього хліб... і всегда його трифунтовий бохонець хліба кладу на вагу і важу ним масло...

Новезонце.

Бородатий, жалний слави патріот, підхмелившись здорово, говорить до себе.

Всі говорять, що я до нічого, що я ніч не варта; се неправда — от ціла земля і всі люди на ній крутяться довкола мене, так гейби довкола сонця... Видно, що я таки великий чоловік.

В театрі.

Співач до свого товариша: Дивно мені, як мій голос міг заповнити таку велику галю... (зн. що богато людей прибуло до театру).

Товариш: А мені знов дивно, як він єї не випорожнив...

Много надійний „л о е р“.

Практикант адвокатський говорить до себе по судовій розправі:

— Well, що троха, а буду першим адвокатом в місті; з другими адвокатами судія перечить ся та торгуєє — а по мойй обороні оскарженого, судія ніч не умів мені відповісти, лиш сказав до оскарженого: Винєє; три місяці тяжкої в'язниці з постом...

З фарми приїхав чоловік до ред. „Кан. Фармера“ і питає:

Пане редактор: Ви пишете в газеті все про якієсь „ідіоти“, скажіть мені, будьте так добрі, чи то також люди?

Ред. „Кан. Фармера: Очевидно, що люди такі як я і ви.

Меньше лихо.

Коли запитано одного чоловіка, чому оженив ся з жінкою малого росту, відповів:

З двох лих належить всегда вибирати менше лихо, тому то і я вибрав собі малу жінку.

Доц.

Обіцялись мужики, Доцу виглядають! Ото два собі зійшлись, Стали, розважають... Грицько старий, як судець,

Палицю тримає, На бік голову схилив, Землю колунає.

А Хома на мотуаку Гудзи собі вяже.

„Нема дошу!“ — каже Гриць.

— Нема! — Хома каже.

„Як би, Хома, Господь дав,

То я вже говорю, Що усе-б то із землі Підняло ся в гору!“

— Усе, дякую? „А усе!“

Лучче-ж най не буде! Моя жінка у землі! Не хочу паскуди!

Розмова.

Прибув Мошко з Петрополя

Тай людий дурив, Що то ніби у столиці З царом говорив.

— „А як же ви говорили?“

Якийсь запитав.

„О, ми славно говорили“, Мошко відвічав:

„Я казав усе царови; Ура та ура! А воно меї казало: Дурак та дурак!“

Ст. Руданський.

Байки.

(Переповідає Л. Селанський за І. де-ла Фонтеном).

Члени і жолудок.

Раз члени тіла збунтували ся против жолудка. — За що ми маємо працювати на сего дармоїда? Чи-ж ми не можемо жити собі вигідно і бездільно, як він? А бо-ж він пан а ми його слуги? Від досьвіда до пізної ночі ми тяжко гаруємо — та для кого? Лише для сего нероби лежуха! А він лише спокійно споживає нашу працю... Ні любчику, пожди! Працюй сам на себе, нам також хотілось би відпочивати...

Так говорили члени і зробили штрайк. Ноги перестали ходити за поживою, руки доносили її до уст, зуби затиснули та завзято і не хотіли випустити страви, зуби гризти а язик полизати в горло. Навіть очі замкнули ся, думаючи: „Аж тепер собі поспимо до схочу!“

А коли жолудок доповідав ся о поживу, члени відповідали злобно: „Иди та пошукай собі сам!“ — І ані їм в гадці, що з жолудком стане ся.

Лише ніс допуслав йому по трошки воздуха, а підкаві уши наслухували, що то дальше буде...

Так минув день, другий, жолудок бурмоче, жолудок сварить ся, жолудок плаче! Страх істи хоче! А члени сьміють ся та покляють йому дулю...

Та ба! По кількох днях перестали члени сьміяти ся. Вєї они почули загальну неміч, розстрій, ослабленє. Чому? Бо жолудок перестав витворювати соки; соки не перемінювали ся в кров; кров не оживляла поодиноких членів і не відновлювала цілої будови тіла. Такий був наслідок штрайку членів. Атепер пізнали бунтівники, що зле зробили. Они переконались, що жолудок дармо хліба не їв, а працював однаково з ними для себе і для них. Длятого перепросили ся з жолудком і від сеї пори працювали щиро і згідливо для загального добра.

А ніс аж пчихнув з утіх та сказав мов старий фільозоф: „Так повинно бути в кожній суспільности. Праця а одиниць причиняє ся до спільного хісна загалу“.

Заяць і жаби.

Один заяць лежав під межою у збіжжю і так собі думав: — „Яке я нещасливе створінє на світі! Мабуть нещасливого нема на світі... Боязнь і журба не дають мені навіть спокійно заснути. Все мене тревожить, все мене полохає. Я маю повно ворогів, які либають на мое жите. Лиси і яструби, стрільці і собаки беззастанно мене переслідують. Зі всіх сторін грозить мені смерть“!... Тай заплакав бідний заяць з жалю над своєю долею.

— „О Господи!“ — говорив він дальше сам до себе. — „Дав Ти мені довгі слухи, щоби я все лиш надслухував, чи не скрадає ся який ворог до мене. Дав Ти мені великі очи, щоби я і в сні не міг їх зі страху замкнути, Дав Ти мені богато поживи і в полі і в городі, та щож з того, коли я єї негоден спокійно до губи вложити!... Вєї мене страшать а ніхто мене не боїть ся. Нашо мені таке нужденне жите? От хиба піду тай утоплю ся!“

І по тих словах пустив ся заяць до ріки. Спершу звільна, бо любов до жита все спиноувала його кроки. Але як почув десь недалеко лай собаки, скочив мов опарений і пігнав стрілою до ріки. Там на березі вигривала ся до сонця громадка жаб. Як раз на них наскочив заяць. Жаби схопили ся перестрашені тай одна за другою бовть у воду.

Заяцьпершу також наполохав ся, не мало. Але коли спамятав ся що стало ся, зареготав ся в голос і сказав: „Е, то воно не є ще так зле зомною! Як бачу, то жаби таки мене дуже боїть ся... Ну, ну! Коли так то нема мені чого нарікати на мою долю. Ось є ще нещасливіши від мене у світі... Ге, ге! То хиба би я був дурним відбирати собі жите!...“

І урадований заяць побіг в недалечку конюшину тай залюбки хрумкав собі чисте листечко. А коли вже добре собі попоїв, положив ся в гушавині спати. Та заким заснув, се так до себе сказав:

— „Аж тепер пізнав я,

що нема насвітлі боягуза, який не знайшов би ще більшого від себе. Тай нема такого бідака, що не знайшов би ще біднішого від себе!“

А ви, дітоньки, як думаете? Чи правду сказав заяць?

THE SELKIRK HOTEL

Новий і модерний.
T. H. Nesbitt і J. M. Wilson Prop's
Перворядний готель в північній Вініпегу. Станція і вікт від \$2.00 і вище на день. Найліпшого сорта напитки б'уфеті.
802-804 Main st. Phone S. J. 2533

SUTHERLAND HOTEL

Frank Curry prop. Harry Curtis, Mngr.
Новий, відреставрований і уряджений на європейський план.
Перворядні напитки, великий пул-рум чєсна обслуга. Ціна \$1.50 і вище на день. Phone St. John 262
Оден блок на північ від С. P. R.

Ontario Hotel
858 MAIN STR.
Phone: St. John 605.
Jas. Hennessey, Propr.

Коли хочете випити велику склянку пива то зайдіть до "ONTARIO." Чисті лікери і добрі цигара, в пул-рум 12 стодів. Добра їда ничлїг.

Northern Hotel

Телефон: St. John 290
828-830 Main Str.
Станція і вікт \$1.00 і вище
Пиво, горілки і вино, — чєстна і совістна обслуга. Наші бартендєри говорять по руськи. Вигідний пул-рум.

Oriental Hotel

Tel. G. 4716 — 700 MAIN str
Дмитро Онупфєв, власт.
Одинокий Руський Готель в Вініпегу. Перворядний вікт і кімнати по дуже низьких цінах. Знамениті лікери і пиво, великий пул-рум.
Заходіть до свого.

Edelweiss Brewery

WINNIPEG, ELMWOOD
A. W. Riedle, prop.

Наш Лягер, Ейл і Портер найлучший.

Спробуйте пити **Riedle's Beer**

Telephone: Main 2987.

Edward L. Drewry

REDWOOD ПИВОВАРНЯ НА
St. John — Winnipeg.
Наші вироби самі себе хвалять.
Пийте **Drewry's** Лягер, Ейл і Портер.
Мінеральні води всім знані.
Telephone: St. John 221.

Перший Руський Гуртовий Склад
Руська Пропінація „Орел“.

А. РОЖКО, властитель. — 175 HENRY Ave.

Продає всякі лікери і висілає на провінцію.
Купуйте лише у свого!

Не забудьте адреси:
175 Henry Ave., Winnipeg.

The Winnipeg Wine Co.

Повідомяємо своїх земляків, що ми є одинокими доставцями краєвої горілки ГАНИШІВКИ. Спробуваємо просто з „Radowic, Galicia“ в бочках ціхонами австрійським урядом; на жаданє довозимо до дому як найскорше. За кеки не беремо кавції.
До вєїх місць в Канаді висілаємо на С. О. D.

The Winnipeg Wine Co.
Phone: MAIN 40
685 MAIN Str. Winnipeg.

ДОБРЕ ЗНАНИЙ
Склад всякого рода напитоків

Б. ЦІММЕРМАНА

673 Main Str. Winnipeg.
Phone: MAIN 2505

Жає на складі найріжнородніши і найліпши напитки в місті.
На жаданє висілає на провінцію.

Місцеві Вісти.

Канада має за мало жінок. — J. Bruce Walker іміграційний комісіонер у Вінніпегу заявив, що в відношенню до загального числа імігрантів, за мало прибуває до Канади жінок. Він говорить, що європейські жінки найдуть в Канаді домашні огнища та будуть завідувати гарними господарствами, загалом знайдуть все, що приває їх до цієї країни. Після статистики, найбільше жінок прибуває до Канади з Шкоції.

Алдермани п'ятої варди п. Тео. Стефанік і Скалтер інгерпелювали поліційного судю а офієра Бора оф Контрол, в справі арештовани наших робітників за перехід через снігарську треку в північній часті Вінніпегу. П. Стефанік говорив, що наші робітники прийшли недавно з краю і не вміють читати англійських записей, де забороняє ся переходити трекою і за се не годить ся їх арештувати, а тільки вимогти на снігарській компанії, щоби вона відгородила треку платом і тим способом унеможливила перехід. Бора оф Контрол кавав з сям жаданєм удатись прямо до снігарської компанії, щоби вона сама залагодила се як найскорше.

Від учера, себто від п'ятнадцятого вересня увійшло в жите і почне давати безплатно працю робітникам „Безплатне Бюро Праці“ у Вінніпегу, з якою суть дуже незадоволені властители платних бюр праці, які заробляють добрі гроші на робітниках та компаніях, потребуючих робітників. Чи новозасноване міське безплатне Бюро праці, осягне бажану ціль і чи оплатить ся містони його утримувати, покаже недалека будучність.

Нова трамваєва лінія. — В суботу отворено нову трамваєву лінію, яка лучить північну часть Вінніпегу з місцевостію Міддлсчрч. Сю лінію побудували разом три компанії, а се Вінніпег, Селкірк і Лейк Вінніпег Рейлвей Ко.

Стефан М у л ь с ь к и й замешкалий під ч. 79 Юклід стр. їхав в середу вечером разом зі своєю жінкою на бензиновім біцикляу; на розі Мед стр. і Сутерлянд аве. їхав через необережність на віз в вуглем. Від сильного удару злетіло обое на землю і пані Мульська зрапила собі лице і рамя.

Невисліджені до си опришки стріляли з при

торожних корчів до переїжджючого минулого тижня вночі через Чарльсвуд автомобілю, який є власністю вінніпегської компанії автомобілів. Перед двома тижнями донесено рівнож вінніпегській поліції, що в тім самім місці обробовано на 125 дол. Поліція шукає за злочинцями.

В публічній бібліотеці Карнегого у Вінніпегу буде отворений відділ з німецькими книжками, значить Німці зможуть користати зі своєї літератури в публічній міській бібліотеці. О се постарали ся самі Німці, які вислали члену депутацію до міської ради з просьбою о прихильне полагжене їх жаланя, котре мотивували тим, що у Вінніпегу живе около 15.000 Німців, які хотять читати та не мають до сего нагоди. Радні міста віднеслись прихильно до депутації, та приобіцяли задосить учинити їх жаланю.

Чи ж би не здалось і Русинам у Вінніпегу постаратися о свої книжки в публічній бібліотеці, нас же числять також на 15.000 в сям місті.

Паттінсон, вінніпегський колектор податків оголошує, що в сям році буде проданих 1804 земельних парцель за незаплатені приписаного податку. Загальна сума незаплатених грошей виносить 187.431 доларів і 20 центів. Згладні парцелі будуть виставлені на продаж не скорше як в місяцю грудни; хто отже ще не заплатив призначеного податку, нехай снішить ся, щоби опієля не було за пізно.

Паттінсон оголошує рівночасно, що в біжучім фискальнім році, то є від 1-го мая до тепер зібрано бізнесового податку 86.5 процент, себто 573.882 доларів і 50 центів.

Сеї неділі відбули ся збори Народного Дому у школі коло малої церкви. Людей було повнісенько. На зборах обговорювано справу будови Нар. Дому, подавано проекти, в який спосіб найскорше можнзб збудувати сю інституцію, та збирано вкладки. На зборах вступило до сего товариства кілька нових членів, які внесли свої уділи.

Ноп. G. R. Coldwell, міністер просвіти в Манітобі будучи вчера в Роял Александра готелі, сказав таке про руських учителів: „Я кажу, що учителі Русини, які посідають третої класи сертифікат, можуть і говорити по англійськи так добре, що й не один з Англійців так не потрафить.“ — Редактор „Фрі Пресс“ повинен запам'ятати собі сі слова міністра просвіти.

В неділю проповідували своє слово на лотах при улиці Мек'регор три славні і вірні між собою товариші: „тов.“ Макарий, з двома „товаришами“ Басієтим і Мужовим. Між сими двома послідними мало прийти до непороумія, яке скінчило ся на „кулачованю“, позаяк тов. Басієтий не міг перевести того, що його тов. Мужов перевівши його в „реторію“, ну і хотів прогнати силою небезпечного соперника. „Доносьть нам рівнож, що „тов.“ Басієтий виправляє ся тому в бесіді, бо в короткім часі має прийняти з руки Макарія „рукоположене“ в чин діаконський...

ВАЖНІ ПОСТАНОВИ ПРИ ПИСІВ КАНАДІЙСЬКИХ ПІВНІЧНО-ЗАХІДНИХ ЗЕМЕЛЬ.

Котра будь особа, що є головою родини, або будькотрий мущина, що має скінчених 18 літ, може взяти гомстел чверть секції, вартісних земель в Манітобі, Саскачевані або Альберті. Аплікант мусить явити ся особисто перед Домініон Ленде агентом, або в місцевого агента дотичного дієтрикту. Впис через заступництво можна, полагодити в кожного агента на даних уєлівях, з батьком, материним дочкою, братом, або сестрою тогож гомседовця.

Обовязки: мешкати шість місяців і управляти фарму кожного року 6 місяців протягом 3 літ. Гомстедовець може мешкати девять миль в віддаленю свого гостеду на фармі, що наймільше 80 акровій його посіданя, або його батька, матери, сына, доньки, брата чи сестри.

В декотрих дієтриктах гомстедовець добрих обставин може купити одну четверту секції, що припадає до його гомстеду. Ціна 3 дол. за акер.

Обовязки: Мусить мешкати кожного року 6 місяців до 6 літ, почавши від дня взятя даного гомстеду (виключаючи час, в котрім старати ся треба о патент) виробити 50 акрів.

Гомстедовець, що після права має в посіданю гомстед в данім дієтрикті.

Обовязки: Мусить мешкати кожного року 6 місяців через 3 літ виробити 50 акрів і побудувати дім за 300 доларів.

W. W. CORY DEPARTMENT OF THE INTERIOR OTTAWA, ONT.

ЦІНИ ТОРГОВЕЛЬНІ У ВІННІПЕГУ.

Вівторок 16. вересня. Пшениця: 1 портерн 87 1/2 ц. буш. 2 „ 86 1/4 „ 3 „ 84 „ На пашу 61 „ Ч: 1 ред уінтер 88 1/2 „ Ч: 2 ред уінтер 86 „ Ч: 3 ред уінтер 84 „ Ч: 4 ред уінтер 79 „

Овес: Ч: 3 Сер. Зах. 36 1/4 „ Екстра на пашу 35 1/4 „ На пашу ч: 1 34 1/4 „ На пашу ч: 2 32 1/4 „

Ячмінь Ч: 3 48 1/2 „ Ч: 4 46 „ Відкинутий 43 1/2 „ На пашу 43 1/2 „ Лен: Ч: 1 Півн. Зах. Сер 1.28 „ Ч: 2 Сер. Зах. 1.25 „ Ч: 3 Сер. Зах. 1.12 1/2 „

М'ясо: Воловина 10 1/2 ц. фунт „ Но. 2 „ „ Свиинна 13 „ „ Шинка 17—22 „ „ Телятина 15 „ „ Індки 14 „ „ Кури 20—22 „ „ Гуси „ „ Качки „ „ Риба 9 „ „

Мука: Роял Гавсголд (бочка.) \$5 60 Г'енора Патент 5.10 Ман. Стронг Бейкерс 4.50 Файф Розес 5.60 Лейквуд 5.45 Медора 4.00 XXXX 3.20 Пюрити 5.60 Медаліон 5.30 Трі Старс 5.00 Белт Патент 4.80

На годівлю: Грисе \$16.00 тон Грисе, дрібний 18.00 „ Ячмінь 25.00 „ Сіно \$10—15.00 „ Тон 2000. фунтів. Всячина: Поклади сьвіжі 22-30ц. доз Бараболі 65. ц. буш

Belmont Cafe 593 MAIN Str. Паша реставрація є отворе на день і ніч. В нас найлутні за 25 ц. обід. 21 обідів лише \$3.75. Говоримо по польськи і українськи. Зайдіть а пересвідчитесь.

КАНЦЕЛЯРІЯ НОТАРІЯЛЬНА Ю. МАЧУЛИ ПОЛАГОДЖУЄ СЛІДУЮЧІ СПРАВИ: Виробляє повномочія, контракти купна і продажі, преде і купує грунта в старім краю, стягає довги і полагоджує всілякі перетракції спадкові. Полагоджує також всілякі справи тутешні. — як рівнож продає, купує і міняє фарми і міської реальности. Ю. Мачула перебрав офіс від Тео. Стефаніка. Пашить або прихдоить: GEO. MACZULA NOTARY PUBLIC & COMMISSIONER. 856 Main Str. Phone St. John 1766.

Найстарше Бюро Адвокатско-Нотаріяльне в Вінніпегу. ВЕРВОДИТЬ процесі всякої категорії в старім краю і Канаді ВИРОБЛЯЄ контракти, повномочія і всілякі інші документи старокраєві і Канадійські. ПРОДАЄ шифкарти на повнішні кораблі, а тада морем тільки 4 до 7 днів МІНЯЄ і ВИСИДАЄ гроші до всіх частей світа скоро-беспечно ПРОДАЄ і КУПУЄ грунта в старім краю і Канаді а також стягає довги. В всяких справах і клопотах удавайтесь до нас. Управитель фірми М. В. Слобода, нотар. RUSKA KANCELARYA NATIONAL REALTY CO. 841 MAIN Street Winnipeg, Man

ДО КАНАДИ або до Старого Краю Phone: MAIN 761 ВСЕСВІТНА КАНЦЕЛЯРІЯ заснована для Русинів-Українців цілої Канади МИ ЄТІ, ЩО ВАС ЗАДОВОЛИМО В СЛІДУЮЧИХ ПОТРЕБАХ: Виробляємо контракти купна і продажі, як такж повномочія легалізовані через конзулят. Доконуємо всякого рода судові і позасудові, старокраєві і канадійські справи через довірених адвокатів. Асекуруємо від огню і на жите в найретьельніших компаніях. Пролаємо і купуємо лоти, доми і фарми і виробляємо позички на малий процент Пролаємо шифкарти на найвідповідніші корабельні лінії і даємо всяку роботу. Всяка порада дармо. І. Михайлюк, нотар, ком. урядовий. С. Савула. 179 Henry Ave., Winnipeg Man.

ШИНКИ й КОВБАСИ хліб, крупи, яйці і великі мяса, грушки, яблоска, помаранці, цитрини, риба, кекеи, масло і забавки для дитини, вода содова і проча всячина продає Гросерня Хлопана Cor. Burrows & McGregor Winnipeg. Винаймає рівнож пашу на забави і весіля, в якій можна забавитись гуляти аж до дня.

УВАГА! СПРАВИ СТАРОКРАЄВІ! В старім краю залагоджуємо справи нотаріяльні і адвокатські. Вєі старокраєві процеси перебирає мій брат Д-р Зигмунд Варшавський адвокат в Аєстрії і ми ручимо за солідне переіпровожденє. В Канаді купуємо і продаємо лоти, доми і фарми, продаємо шифкарти на найліпші корабельні лінії до краю і з краєв сюди. Виробляємо асекурації від огню, на жите і др. Занишіть собі наш адрес! МІЖНАРОДНА КАНЦЕЛЯРІЯ ЕДВАРД ВАРШАВСЬКІ і Ска. 834 MAIN St. Phones: St. John 1562 & 1664 WINNIPEG, MAN.